

Seimas spres kyšio paėmimu
įtariamoms teisėjos likimą

Vilnius, spalio 12 d. (BNS) — Generalinis prokuroras Kazys Pėdnyčia pirmadienį kreipėsi į Seimą, prašydamas sustabdyti kyšio paėmimu įtariamoms teisėjos Eglės Milinienės įgaliojimus.

Šį prašymą priėmęs Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis sakė žurnalistams, kad teisėjos įgaliojimų sustabdymas bus svarstomas visuotiniame posėdyje antradienį.

Vilniaus 4-osios apylinkės teisėja E. Milinienė yra įtariama paėmus 15,500 JAV dolerių kyšį.

Gavę generalinės prokuratūros leidimą, Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT) pareigūnai kelis mėnesius imitavo nusikalstamos veiklos modelį, kol praėjusią savaitę teisėja buvo sulaikyta, kai iš kliento paėmė STT pareigūnų sužymėtus dolerių banknotus.

Pasak K. Pėdnyčios, teisėja iš pradžių teisinio pinigų tik skolinus, o vėliau teigė, kad jie skirti advokate dirbančiai jos mamai. „Tačiau kelis mėnesius kaupta filmuota ir garso medžiaga, kai kurie dokumentai, daiktiniai įrodymai leido mums iškelti baudžiamąją bylą dėl kyšio paėmimo stambiu mastu“, sakė generalinis prokuroras.

Kyši teisėja per kelis kartus paėmė iš civilinės bylos ieško-

vo, apskundusio sprendimą iš varžytinių parduoti bankui užstatytą jo namą. Tvarkingai palukanas bankui mokėjęs asmuo buvo ilgam išvykęs ir užsienį, o grįžęs sužinojo, kad namas įtartinai pigiai parduotas. Įtariamą šioje istorijoje kečia ir teismo antstolių veikla.

Teisininkų vertinimu, teisėja turėjo neabejodama atšaukti namo pardavimą, tačiau ilgai mulkino ieškovo ir reikalavo iš jo pinigų. Ieškovas apie tai pranešė STT ir su šia tarnyba ėmė veikti išvien.

Jei Seimas sustabdys neliečiamumo statusą turinčios teisėjos įgaliojimus prokurorai rinks medžiagą patraukti ją baudžiamojon atsakomybėn. Jei tokios medžiagos bus pakankamai, reikės dar vieno Seimo leidimo patraukti E. Milinienę baudžiamojon atsakomybėn.

K. Pėdnyčia neatsakė, kada prokurorai prašys Seimo tokio leidimo. „Turime pakankamai svarios medžiagos, tačiau šioje bylos tyrimo stadijoje galiu kalbėti tik apie neabejotiną įrodymą teisėjos įtarimui pagrįsti“, sakė prokuratūros vadovas.

Jeigu Seimas duos leidimą patraukti E. Milinienę baudžiamojon atsakomybėn, tai bus šeštasis toks atvejis po Nepriklausomybės atkūrimo.

Krizės centre daugėja
finansinės paramos prašymų

Vilnius, spalio 12 d. (Elta) — Krizės Rusijoje padarinių stebėjimo ir analizės laikinojo centro duomenimis, apie 100 įmonių yra atsidūrę sunkioje finansinėje padėtyje, apie 50 įmonių prašo krizės centro paramos.

Ūkio ministerijos Įmonių finansų skyriaus viršininkė Genovaitė Geleževičienė pastebėjo, jog daugiausiai įmonių prašo atidėti mokesčių mokėjimą, suteikti lengvatinę pas-

kolą, padėti atgauti Rusijos bankuose įstrigusius pinigus.

Analizuojant padėtį išaiškėjo, jog į Rusiją išvežusios produkcija ir jos ten nepardavusios įmonės, įveždamos savo prekes atgal į Lietuvą, privalo mokėti importo Pridėtinės vertės mokestį (PVM). „Tokią padėtį reikia skubiai keisti“, įsitikinusi skyriaus viršininkė.

Įmonės prašo padėti susigrąžinti Rusijos bankuose įstrigusius pinigus ar prekes, taktis su Rusija dėl barterinių mainų.

Krizės centras negali naudotis pinigais ir šių problemų negali išspręsti. Tačiau centras gali parengti teisės aktus, kurie palengvintų eksportuojančių įmonių padėtį, sako G. Geleževičienė.

Iš besikreipiančių pagalbos didžiąją dalį sudaro maisto perdirbimo bei lengvosios pramonės įmonės.

Pasak Įmonių finansų skyriaus viršininkės, krizės centras yra sulaukęs tik vos vieno kito siūlymo, kaip reikėtų įsivengti didesnės krizės įtakos.

* **Lietuvos prezidentai Valda Adamkus** palankiai vertina net 82,5 proc. Lietuvos gyventojų, todėl jis ir toliau yra gerokai populiariausias už visus kitus politikus, praneša Elta, remdamasi „Lietuvos ryte“ skelbiamais Visuomenės nuomonių ir rinkos tyrimų centro „Vilmorus“ apklausos rezultatais. Antroje vietoje — centrų vadas Romualdas Ozolas, kurio veiklai pritaria 53,8 proc. apklaustųjų. Trečioje vietoje yra Vilniaus meras Rolandas Paksas — jį geriausiai vertina 43,4 proc. apklaustųjų. Toliau — Seimo nariai ir buvę kandidatai į prezidentus Kazys Bobelis bei Vytenis Andriukaitis. Šeštoje vietoje — užsienio reikalų ministras Al-

Nuotr.: Prieš prezidento Valdo Adamkaus vadovaujamos Valstybės gynimo tarybos posėdį gerai nusiteikę buvo tarybos nariai: (iš kairės) vidaus reikalų ministras Stasys Šedbaras, kariuomenės vadas, generolas majoras Jonas Andriškevičius, Valstybės saugumo departamento generalinis direktorius Mečys Laurinkus ir krašto apsaugos ministras Česlovas Stankevičius. (Elta)

Lietuvos kariuomenei reikia
skirti daugiau lėšų

Vilnius, spalio 12 d. (Elta) — Prezidento Valdo Adamkaus vadovaujamos Valstybės gynimo tarybos (VGT) posėdyje pirmadienį buvo pareikšta principinė nuostata didinti išlaidas vadinamosioms jėgos struktūroms, tačiau nebuvo priimti sprendimai dėl galutinų skaičių.

„Konsultacijos šiuo klausimu bus tęsiamos, derinant valstybės biudžeto galimybes ir Krašto apsaugos, Vidaus reikalų ministerijų bei Valstybės saugumo departamento pageidavimus. Finansų ministerija įpareigota ieškoti būdų padidinti šių žinybų biudžetą“, po daugiau kaip dvi valandas trukusio tarybos posėdžio žurnalistams sakė VGT sekretorius, prezidento patarėjo pavaduotojas gynybos klausimais Algis Vaičiūnas.

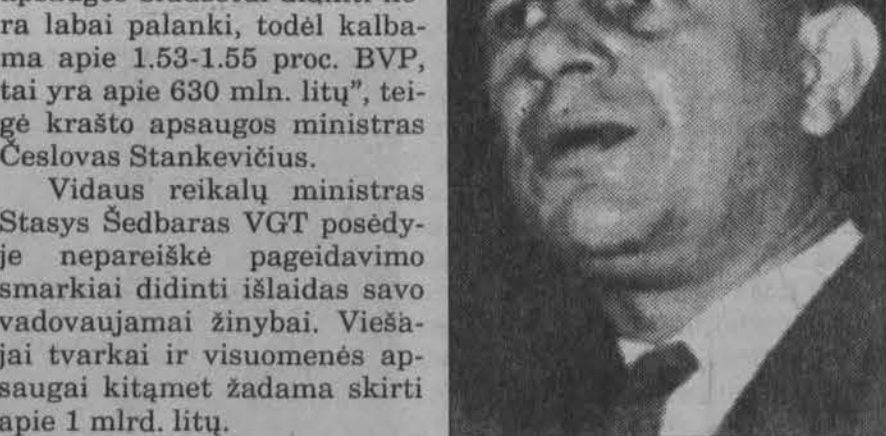
Ankstesniame VGT posėdyje, vykusiam liepos 9 dieną, buvo pasiūlyta nuo 1,45 proc. bendrojo vidaus produkto (BVP) iki 1,6 proc. BVP padidinti išlaidas krašto apsaugai. Tačiau tiek padidinti, atrodo, nepavyks. „Situacija krašto apsaugos biudžetui didinti nėra labai palanki, todėl kalbama apie 1,53-1,55 proc. BVP, tai yra apie 630 mln. litų“, teigė krašto apsaugos ministras Česlovas Stankevičius.

Vidaus reikalų ministras Stasys Šedbaras VGT posėdyje nepareikšė pageidavimo smarkiai didinti išlaidas savo vadovaujamai žinybai. Viešai tvarkai ir visuomenės apsaugai kitamet žadama skirti apie 1 mlrd. litų.

Didžiausio biudžeto padidėjimo norėtų Valstybės saugumo departamentas (VSD). Dar praėjusiame VGT posėdyje buvo nuspręsta siūlyti gerokai padidinti VSD finansavimą.

„Savo poreikius mes dar derinsime su valstybės biudžeto galimybėmis, tačiau norėtume, kad išlaidos departamentui padidėtų maždaug dvigu-

girdas Sądargas. Po jo rikiuojasi parlamentarai Aloyzas Sakalas, Egidijus Bičkauskas, Kęstutis Glaveckas bei socialinės apsaugos ir darbo ministrė Irena Degutienė. Tuo tarpu Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis tik trisdešimtoje vietoje. (Elta)

Mirė Georges
Matore

Spalio 5 dieną, eidamas 91-uosius metus, pietų Prancūzijoje mirė Georges Matore, prancūzų kalbininkas, romanistas, prieš II pasaulinį karą dėsęs Vytauto Didžiojo universiteto Humanitarinių mokslų fakultete, Prekybos ir pedagoginio instituto Klaipėdoje bei Šiauliuose.

1939 m. G. Matore dirbo Prancūzijos karo atašė Kaune, vėliau dėsytuvojo Vilniaus universitete.

G. Matore buvo vedęs lietuvaite — Janę Mačiukaitę. Jis puikiai kalbėjo lietuviškai, gerai išmanė lietuvių reikalus ir aktyviai dalyvavo Prancūzijos Lietuvių bendruomenės veikloje. (Elta)

Lietuva planuoja siūsti
savo karius į Jugoslaviją

Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis sako asmeniškai pritariai galimam Lietuvos karių dalyvavimui NATO planuojamoje karinėje operacijoje Jugoslavijoje, tačiau nežinia, ar taip pat mano daugelis Seimo narių.

Nors tai nebuvo numatyta posėdžio darbotvarkėje, galima Lietuvos ginkluotojų pajėgų dalyvavimą NATO operacijoje pirmadienį aptarė Valstybės gynimo taryba, tačiau jokio konkretaus sprendimo nepriėmė.

Kariuomenės vadas generolas majoras Jonas Andriškevičius teigė, kad Lietuvos kariai yra pasiruošę išvykti į Jugoslaviją, jeigu taip nuspręstų politikai.

„Jeigu Lietuvai siūlys dalyvauti, asmeniškai Seimo pirmininkas pasisakys, kad reikia dalyvauti. Tačiau Seimas gali būti kitokios nuomonės“, sakė V. Landsbergis žurnalistams po Valstybės gynimo tarybos posėdžio.

Tačiau jis pabrėžė, kad prieš lietuviams pradėdant Seime svarstyti išitraukimą į šią operaciją, reikia gauti pakvietimą į ją.

Lietuvos Užsienio reikalų ir Krašto apsaugos ministerijos spalio pradžioje pradėjo „sąlyginį planavimą“, kaip Lietuva galėtų praktiškai prisidėti prie galimos NATO operacijos Jugoslavijos Kosovo provincijoje.

* **Seimo socialdemokratų frakcijos seniūnas** Aloyzas Sakalas kalnomo parlamentaro Audriaus Butkevičiaus bylą laiko pavyzdžiu, „kaip eilinė kriminalinė byla konservatorių ir jų prokuroro pastangomis yra padaroma politinė byla, kuria domisi Europos institucijos“. Pirmadienį spaudos konferencijoje jis spėjo, kad, jeigu būtų pasiegtas kitas, ši byla būtų likusi kriminalinė. „Nereikia laikyti žmonių uždarytų, jeigu visi įkalčiai jau yra surinkti“, sakė jis. Jo nuomone, Generalinė prokuratūra, vadovaujama Kazio Pėdnyčios, elgiasi labai keistai. „Labai dažnai pirmiausia 'pasodina' žmogų, o paskui renka įkalčius“, sakė A. Sakalas, taip pat remdamasis kai kurių bankininkų bylo-

mis. (Elta)

Krizė Jugoslavijoje: Vieni
smerkia, kiti pritaria, treči
grasina

Belgradas, spalio 12 d. (Reuters-BNS) — Jugoslavijos premjeras Momir Bulatovič pirmadienį pareiškė, kad NATO grasinimai surengti karinį įsiveržimą į Kosovą yra „nepriimtini“ kaip ir sąjungos ambasadorių pasirengimas duoti įsaką aviacijos antskrydžiams.

JAV ypatingasis pasiuntinys Balkanuose Richard Holbrooke jau ketvirtą dieną tęsia derybų „maratoną“ su Jugoslavijos prezidentu Slobodan Milošević, tačiau iki šiol nepasiekė jokio susitarimo dėl krizės sprendimo.

Komentarų apie lemiamų derybų dėl NATO aviacijos antskrydžių atmetimo galimybės eigą nėra.

Bona. Vokietija, paskutiniąją iš Šiaurės Atlanto sąjungos narių, pirmadienį pritarė NATO karinių pajėgų veiksmams Jugoslavijoje.

Šis sprendimas suteikė galimybę NATO ambasadoriams Briuselyje pirmadienį priimti vadinamąjį aktyvizavimo įsakymą, kuris leis bet kuriuo metu smogti Jugoslavijos objektams.

„Šiurį mes turėjome duoti žalią šviesą nei tik NATO parengties įsakymui, tačiau taip pat ir Vokietijos pajėgų dalyvavimui, dėl kurio penktadienį nuspręstų parlamentas“, po kabineto posėdžio sakė iš valdžios pasitraukiančios vyriausybės gynybos ministras Volker Ruehe.

Socialdemokratai sakė, jog per svarstymą parlamente jie rems Vokietijos dalyvavimą karo veiksmuose Jugoslavijoje.

Rusija pamiršo pripažinusi
Baltijos valstybių
nepriklausomybę

Vilnius, spalio 12 d. (BNS) — Lietuvos Seimo pirmininkas apkaltino Rusijos URM „nekompetencija“, ministerijai argumentuojant savo priešikumą Baltijos valstybių siekiamis įstoti į NATO.

Praėjusių savaitę Rusijos užsienio reikalų ministras pabrėžė, kad tokia narystė „peržengtų“ per buvusios SSRS sienas.

Seimo vadovas Vytautas Landsbergis primena, kad 1991-ųjų rudenį „ne tik demokratinis pasaulis, bet ir pati komunistinė SSRS pripažino atkurtąją trijų Baltijos valstybių nepriklausomybę“ ir „atitraukė savo“ valstybinę sieną į rytus“.

Pasak pirmadienį paskelbto V. Landsbergio pareiškimo,

* **Lietuva ir Meksika norėtų užmegzti** aktyvius tarpusavio ryšius, remiantis darytų pasirašyta dvišale sutartimi. Tokie abiejų valstybių pageidavimai buvo išreikšti per naujojo Meksikos ambasadoriaus Lietuvai Javier Barro Valero akreditacijos ceremoniją Lietuvos prezidentūroje. Prezidentas Valdas Adamkus priminė, kad Lietuva ir Meksikos Draugiškumo sutartis buvo pasirašyta dar 1938 m. „Šiandien mūsų uždavins — sukurti prielaidas aktyvesniam politiniam ir ekonominiam šalių bendradarbiavimui“, pabrėžė jis. (Elta)

je. Kanclerio Helmut Kohl vadovaujami konservatoriai taip pat pritaria šiam sprendimui.

Maskva, spalio 12 d. (Interfax-BNS). Jei NATO panaudos jėgą Jugoslavijoje, Valstybės Duma nutrauks visas sutartis su Šiaurės Atlanto sąjunga, panaikins visus Rusijos duotus įsipareigojimus dėl ginklų tiekimo apribojimų ir imsis „viso priemonių kompleksą“, pirmadienį pareiškė Valstybės Damos komunistų frakcijos vadovas Genadij Ziuganov.

„NATO pareigūnai be reikalo mano, kad Rusija silpna ir galima nepaisyti jos geopolitinių interesų, kurių Balkanuose ji visada turėjo“, sakė G. Ziuganov žurnalistams prieš susitikimą Maskvoje su Jugoslavijos laikinuoju reikalių patikėtinu Rusijoje Radoslav Paiković.

Komunistų vadas taip pat pažymėjo, kad Rusija Balkanuose turi „sąjungininkės įsipareigojimų“.

G. Ziuganov išsisuko nuo atsakymo į klausimą, ar Rusija palaikys Jugoslaviją kare, jei NATO panaudos jėgą. „Nereikia kurstyti karo. Kai karas prasidės, imsi galioti kiti įstatymai, taip pat ir sąjungininkų įsipareigojimų įstatymai“, teigė jis.

Savo ruožtu, R. Paiković sakė, kad Jugoslavijos vyriausybė „dirba normaliu režimu“, tačiau „labai rimtai atsižvelgia į iš Vakarų kylančią grėsmę“. Visgi, pasak jo, „kasdien vyksta derybos su NATO“, ir jo manymu, „jos gali būti rezultatyvios“.

Lietuvos ir kitų Baltijos valstybių narystė NATO neperžengtų nei 1922 metų, kai buvo įkurta SSRS, nei 1991 metų, kai ji žlugo, sienų.

„Maskvos mėginimai brėžti kažkokią savo 'raudoną liniją' tarp Lietuvos ir Lenkijos yra nesusipratimas, kaip matome, kylantis iš teisinių istorinių faktų užmaršties“ rašo V. Landsbergis.

Lietuvos parlamento vadovas perspėja, kad „pagunda priskirti sau kada nors praeityje užimtas ir valdytas žemes galėtų nuvesti Rusijos politikus iki Aliaskos“.

V. Landsbergio pareiškimas paskelbtas po Rusijos UR ministro Igor Ivanov pasisakymų spaudoje praėjusią savaitę, kad Rusijos santykiai su NATO „visiškai pasikeis, jeigu sąjunga plėsis į Rytus už buvusios SSRS ribų“. Interviu Ispanijos laikraščiu „Vanguardia“ jis teigė, kad yra „raudonoji linija“, einanti buvusios Sovietų Sąjungos siena, įskaitant Baltijos valstybes, ir tos linijos peržengimą Rusija vertintų kaip „radikalų pokytį, susijusį su jos saugumu“.

KALENDORIUS

Spalio 13 d.: Edvardas, Mintas, Vilnė, Norutis.

Spalio 14 d.: Šv. Kalikstas; Vincentas, Fortunata, Lakštuonė. 1263 m. nužudytas Mindaugas, Lietuvos Didysis kunigaikštis, pirmasis ir paskutinis karūnuotasis Lietuvos karalius.

SVEIKATOS KLAUSIMAI

KAIP ATPAŽINTI MIGRENOS PRIEPUOLĮ

10-15 proc. žmonių kenčia nuo migrenos.
2/3 sergančiųjų — moterys.
Sergančiųjų amžius — 30-39 m.
Neabejotina migrenos paveldimumo reikšmė.

Migrena vadiname priepuoliais po kelias valandas, rečiau — paras trunkančius labai intensyvius duriamojo, plėšiamojo pobūdžio galvos skausmus. Turbūt nerasime žmogaus, kuris per savo gyvenimą nebūtų patyręs bent vieno migrenos priepuolio. Galima išskirti du pagrindinius migrenos priepuolių tipus:

migrena be auros (paprastoji migrena);
migrena su aura (klasikinė migrena).

Taip pat gali būti kitos nepinės ar komplikotos formos, galinės gydytojų sukelti diagnostinių sunkumų. Paprastai migrenai būdingi galvos skausmai, pasireiškiantys drauge su nuotaikos, miego, apetito sutrikimais, dažniausiai juntami tik prabudus ryte. Skausmas dažniausiai charakterizuojamas:

vienpusis — paprastai skauda vienoje galvos pusėje;
pulsuojantis pobūdžio skausmas — galvos „spaudimas“, galvoje jaučiamas širdies plakimas;

paprastai skausmas būna labai intensyvus;
migrenos priepuolis, lydimas fizinių jėgų netekimo ar darbo veiklos sutrikimo.

Daugeliu atvejų minėti simptomai susiję su pykinimu ir vėmimu, padidėjusiu jautrumu šviesai (fotofobija) ar garui (fonofobija). Paprastai priepuolis trunka nuo 4 iki 72 val., dažniausiai dieną ar dvi, ir skausmas išnyksta staiga, kaip ir prasidėjo.

Klasikinei migrenai būdingas galvos skausmas, prasidedantis neurologiniais požymiais, vadinamąja „aura“, kuri trunka apie 20 min. ar ilgiau. Išskiriamos kelios auros rūšys.

Vizualinė (regos) aura — dažniausiai pradeda mirgėti akys, matomi zigzagai, kartais užtemsta kuri nors akių plokštė, gali visai aptemti akys.

Sensitivityvinė aura — jai prasidėjus ligoniui tirpsta rankos, kojos, gali sutrikti pusiausvyra, svaigti galva.

Kalbos aura — sunku susikaupti, kalbėti, tarti įprastus žodžius.

Kadangi aura tam pačiam ligoniui visada būna tokia pat, jis supranta, kad jam prasidėjo priepuolis, ir gali jam pasiruošti (pvz., išgerti vaistų, atsigulti tamsioje patalpoje).

Kokios migrenos priežastys? Nuo seno paplitęs posakis, jog geriausiai apie migreną žino pats sergantis. Neabejotina ir migrenos paveldimumo reikšmė — jeigu abu tėvai serga migrena, tikimybė sirgti ja vaikui yra 60-90 proc., jeigu serga tik motina — 72 proc., jeigu tik tėvas — 20 proc.

Migrenos priepuolį gali išprovokuoti daugelis faktorių: fizinis ir psichinis nuovargis, įtampos situacija, mėnesinės, hormoniniai vaistai ir kt. Dažnai priepuolį išprovokuoja šviesa, kvapai, meteorologinių sąlygų pokyčiai. Didelę reikšmę turi ir mityba: nepatariama valgyti sūraus maisto, šokolado, vartoti alkoholio. Įvairūs gyvenimo ritmo sutrikimai taip pat gali išprovokuoti migrenos priepuolį.

Nors dar galutinai neįrodyta, bet moksliai nustatyta, jog šios paslaptingos ligos pasireiškimui didelę įtaką turi galvos smegenų kraujagyslių ir nervinės veiklos sutrikimas. Todėl geras ligos mechanizmo supratimas leidžia pasiūlyti naujus priešmigreninius vaistus.

SUVARTOJA PERPUS MAŽIAU VAISTŲ

Lietuvoje gaminami vaistai šiuo metu sudaro tik keturis procentus krašto vaistų rinkos. Yra visos galimybės šį procentą gerokai padidinti, pasakė Sveikatos apsaugos ministro patarėjas farmacijai Gintautas Viskaitis. Tokia nuomonė pareiškė ir Lietuvos vaistų gamintojai, svarstydami savo perspektyvas Vilniuje, „Litexpo“ rūmuose, surengtos tarptautinės medicinos technikos, farmacijos ir stomatologijos parodos proga.

Parodoje pirmąją vietą pagal dalyvių skaičių užėmė farmacija. Įvairių šio profilio produkciją pristatė 82 firmos. Tarp jų — 12 Lietuvos gamintojų ir 16 — pasaulinio garso firmų atstovybių Lietuvoje.

Lietuvoje, pasak G. Viskaitis, vaistus gamina arba juos rūšiuoja 21 įmonė. Tai — „Santitas“, „Ilsanta“, „Endokrininiai preparatai“, „Bakteriniai preparatai“, „Biofa“, Lietuvos ir Norvegijos UAB „Norfachema“, „Švenčionių vaistazolės“, Vilniaus farmacijos fabrikas ir kt. Iš viso gaminama 419 pavadinimų vaistai.

Dauguma Lietuvos vaistų

Vaikų globos namų „Likimas“ Raseinių vaikai su tėvais Stasiu ir Aldona Sereikais, kartu viduryje dr. Regina Švobienė, „Kaimo vaikų“ labdaros fondo vedėja. Visus šiuos vaikus globoja „Lietuvos Našlaičių globos“ komitetas.

RAMYGALOS „LIEPSNELĖS“ KVIEČIA SUSITIKTI

1918 m. savanoriai per aukas ir pasišventimą iškovojo Lietuvai laisvę ir nepriklausomybę. Grįžę iš kovos laukų pergalės džiaugsmu nenusir-

gamintojų pertvarko savo gamybą pagal GMP — geros gamybos praktikos — standartus reikalavimus. 1999 metais, nuo antrojo ketvirtio Sveikatos apsaugos ministerija numato įteisinti leidimą gaminti sterilius intraveninius tirpalus tik GMP standartus atitinkančioms įmonėms.

Lietuviškų vaistų eksportas 1997 m. sudarė apie 250 mln. litų. Daugiausia eksportuota į Rusijos Federaciją, Latviją, Baltarusiją, Ukrainą.

Užsienio gamintojams Lietuvoje atstovauja daugiau kaip 100 atstovų bei atstovybių. Per 1997-uosius metus į Lietuvą buvo įvežta užsienio kompanijų vaistų už 700 mln. litų.

Išlaidos vaistams Lietuvoje nuolat didėja. 1993 m. vienas Lietuvos gyventojas vaistams vidutiniškai išleido 27,2 Lt, 1994 m. — 97,76 Lt, o 1997 m. — 126,80 Lt. Palyginus su užsienio šalimis, kaip teigia G. Viskaitis, tai nėra labai daug. Pavyzdžiui, Prancūzijoje vienas gyventojas vidutiniškai vaistams išleidžia net keletą kartų daugiau pinigų negu Lietuvoje. Komentuodamas šiuos skaičius, G. Viskaitis sakė, kad spartų suvartojimo augimą, galima paaiškinti ir tuo, kad Lietuvą dabar pasiekia daugiau pačių naujausių, vis brangesnių vaistų, ir tuo, kad jų daugiau suvartojama. Beje, sakė jis, nereikia pamiršti, kad 42 proc. Lietuvoje suvartojamų vaistų yra kompiusuojama iš privalomojo sveikatos draudimo fondo. (Elta)

mino. Prisiminę poeto Maironio žodžius, vieni ėmė arklą, kiti knygą arba lyrą ir tapo savanoriais-kūrėjais.

Ramygalos apylinkės Lietuvai davė 200 savanorių. Ne visi grįžo. Bet likusieji ėmėsi kūrbinio darbo. Nors Ramygalos krašto lietuviai buvo tvirti Dievo, Tėvynės gynėjai ir patriotai, bet jiems po caro priespaudos truko rašto, lietuviškos abėcėlės supratimo.

Kad ramygalietį lydėtų šviesa ir tiesa jo gyvenime, 1918 m. Ramygaloje buvo pradėta statyti mokykla, kuri vėliau buvo pavadinta prezidento Antano Smetonos vardu ir gavo progimnazijos statusą.

Dar yra gyvi šios mokyklos pirmieji mokiniai ir šios mokyklos statybos talkininkai. Tais metais jie ardė nebūti Ramygalos esančio dvaro sugrūviusių mūro pastatus ir vežė plytas į Ramygalą. Vienas talkininkų buvo Pranas Miknevičius. Baigęs šią progimnaziją, jis mokytojavu Truskovos pradžios mokykloje. Nors ir regėjimas nusilpęs, metų našta privertė paimeiti lazdele, atlikęs bolševikinę „prievole“ kalėjimuose, lageriuose ir tremtyje jis neprarado atminties. Tokią gražią atmintį turėti nekiekvienam lemta.

Vokiečių okupacijos metais Ramygalos mokykloje — gimnazijoje mokytojavu astronomas akademikas Ant. Juška, poetas J. Graičiūnas, kapitonas Liberis, ministras Masiūnas, kunigas Baltrušėnas ir Zastorskis (direktorius), pasižymintis aukšta erudicija ir patriotišku. Direktorius Zastorskis pabrėždavo: „Koks tu lietuvis, jeigu nemoki gramatikos“. Bolševikų okupacijos metais mokytojas daugiau ir negalėjo pasakyti. Bolševikai reikalavo, kad mokykloje ir kitose organizacijose sienlaikraščiai būtų leidžiami „komunistine dvasia“. Partijos komitetai pirmiausia kreipdavosi dmesį į sienlaikraščio pavadinimą, pvz. „Lenino keliu“ arba „Jaunosios gvardijos keliu“ ir t.t.

Ramygalos vid. mokykla tokius bolševikinius reikalavimus turėjo vykdyti besąlygiškai. Tokiam sienlaikraščiui, svarbiausia buvo parinkti jo pavadinimą, nuo kurio priklausė mokyklos politinis prestižas. Šį reikalą išsprendė poetas J. Graičiūnas, Ramygalą supo didelės pelkės, nuo seno vadinamos „Žarčiais“. Taigi poetui smilktelejo mintis busimą sienlaikraštį pavadinti „Žarčių liepsnelėmis“. Tokį pavadinimą buvo galima paaiškinti, remiantis taip vadinamu būsimu „rojumi“. Mes, to meto mokiniai, supratome,

ką tai reiškia ir nebuvome jau tokie „maži ir žali“. Todėl neuostabu, kad iš šios mokyklos raudonojo teroro įkarštyje partizanauti išėjo 9 mokiniai.

Be to, „liepsnelėmis“ tapo daugelis šios mokyklos auklėtinių. Jie tapo Sąjūdžio dalyviais, mokslo šviesuliais, daug „liepsnelių“ dirbo Kristaus vynuogynė ir t.t. Tai buvo mokytojų pasiūlymų nuopelnas. Už tai jie sumokėjo kalinio ar tremtinio dalia.

Laikas daug prisiminimų išdildė iš atminties ir kitoms kartoms sunku ką nors gražiai, vaizdingai ir idomiškai pasakoti. Todėl Ramygaloje įkurtas ramygaliečių klubas „Žarčių liepsnelės“ trijų nepailstančių entuziastų: V. Sidlauskio, I. Zubauskienės ir E. Baltuškaitės dėka. Be to, mokykloje suorganizuotas muziejus, kuriame matai ir suprant, kaip žingsnelis po žingsnelio mokykla skynėsi kelią tautos gyvenimui, stengdamasi, kad Lietuvoje žydetų šviesa ir tiesa. Muziejui vadovauja mokytoja Irena Zubauskienė, kuri kartu su „Žarčių liepsnelių“ klubo tarybos nariais kiekvieną šios mokyklos auklėtinį, esantį bet kuriame pasaulio krašte, kviečia būti šio klubo nariu ar rėmėju, taip pat padėti mokyklos muziejui surinkti kuo daugiau žinių apie tuos, kurie mokėsi Ramygaloje. Laukiama autobiografijų, autorių leidinių, darbų, nuotraukų, atsiminimų ar materialinės paramos (pagal galimybę). Šis klubas ruošia susitikimą ir mokyklos įkūrimo 80-ties metų jubiliejų. Ši nepakartojama šventė įvyks š.m. lapkričio 14 d.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mazinant pašto išlaidas, pakitavimai už gautas prenumeratas nesunčiami. Ant DRAUGO prie kiekvieno ekaitytojo adreso, gavus iš jo mokesį, patyrima, iki kada yra užsimokėjęs.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV	Metams	1/2 metų	3 mėn.
Kanadoje ir kitur	(\$95.00)	\$55.00	\$35.00
Tik šeštadienio laida:	(U.S.) \$110.00	\$60.00	\$40.00
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur	(U.S.) \$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsakant į Lietuvą:			
(Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida	\$55.00		
Užsakant į užsienį oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Tik šeštadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisyso nurodymais. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Prašome siunčiant pasilikti kopiją.

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.

KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS

7722 S. Kedzie Ave.

Chicago, IL 60652

Kab. tel. 773-471-3300

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL

Tel. (708) 598-8101

Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽIOBA, M.D.

INDRĖ RUDAITIS, O.D.

AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA

1020 E. Ogden Ave., Suite 310

Naperville, IL 60563

Tel. (630) 527-0090

3825 Highland Ave.,

Tower 1, Suite 3 C

Downers Grove, IL 60515

Tel. (630) 435-0120

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER

AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA

166 E. Superior, Suite 402

Valandos pagal susitarimą

Tel. 312-337-1285

LINAS SIDRYS, M.D.

Akių ligos / Chirurgija

9830 S. Ridgeland Ave.

Chicago Ridge, IL 60415

Tel. 708-636-6622

4149 W. 63rd St.

Tel. 773-735-7709

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL

Pirmas apyl. su Northwestern un-to

diplomu, lietuviams sutvarkys dantis

už priėmimą kainą. Pacientai

primami absoliučiai punktualiai.

Susitarimui (kalbėti angliskai)

Tel. 708-422-8260

DR. L. PETREIKIS

DANTŲ GYDYTOJA

9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL

1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.

Tel. (708) 598-4055

Valandos pagal susitarimą

DR. A.B. GLEVECKAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

SPECIALYBĖ — AKIŲ LIGOS

3900 W. 95 St. Tel. 708-422-0101

Valandos pagal susitarimą

Pirmad. 3v.p.p.-7v.v., antr. 12:30-3v.p.p.

treč. uždaryta, ketvirt. 1-3v.p.p.

penktad. ir šeštad. 9v.r.-12v.p.p.

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.

Specialybė — Vidaus ligų gydytojas

Kalbama lietuviškai

6187 S. Archer Ave. (prie Austin)

Tel. 773-585-7755

Valandos pagal susitarimą

* Šiemet Lietuvos ūkininkai,

pasinaudodami Žemės ūkio paskolų garantijų

fondų, paėmė 8.6 mln. litų il-

galiausių paskolų. Šiuo metu

bankų paskolos su fondo ga-

rantija suteikiamos su 11-13

proc. metinių palūkanų. Ūki-

ninkai skundžiasi, kad tokia

palūkanų norma per didelė,

todėl 50 proc. numatoma pa-

dengti iš Kaimo remimo fondo

lėšų. Kadangi ne visi besiku-

riantys ūkininkai turi pinigų

iš karto sumokėti 15 proc. per-

kamos naujos technikos kai-

nos, šią dalį planuojama su-

mažinti iki 10 procentų. (Elta)

Iš kairės į dešinę: Rata Lekevičienė, Regina Švobienė, Miglė Švobaitė, Gražina Liautaud, Miglė Švitraitė, Eglė Lekevičiūtė, Birutė Jasaitienė, Arnas Austinas, Rima Švitrienė, Aldona Austiniene.

RUSIJA EINA KAIRĖN. KAIP TOLI?

E. RINGUS

Ziuganovas, komunistų partijos vadas, dabartinį laikotarpį palygina su 1917 metais, kai bolševikai perėmė valdžią. Negi istorija pasikartos, negi rusai nepasimokė iš istorijos? Kai kas sako, kad finansinė padėtis Rusijoje yra panaši į Amerikos pabaigoje 19-to šimtmečio, kurį jie pavadino laukinio kapitalizmo laikotarpiu. Tada maža Amerikos industrialistų grupė buvo savo rankose sukoncentravusi milžinišką kapitalą ir išnaudojo pigią darbo jėgą. Šiandien Rusijos finansai irgi valdomi nedidelio, bet galingo, turtuolių klubo. Jų rankose Rusijos gamtiniai turtai, tų turtų perdavimo pramonė ir bankai.

Skirtumas tarp Amerikos ir Rusijos kapitalistų yra tas, kad amerikiečiai surinkta kapitalą panaudojo tolimesniam investavimui savo krašte. Rusiškai kapitalistai, nebūdami tikri krašto pastovumu, sukratus kapitalus išsiuntė į pastovius Vakarų: Šveicariją, Austriją, Bahamų salas ir t.t. Kaip Amerikoje, Rusijos kapitalistus galima suskaičiuoti ant rankų pirštų. Visi jie jauni, buvę „aparattikai“, praturtėję per keletą paskutinių metų, užgrobę stambiausias Rusijos pramones: naftos, aliuminio, dujų, retų metalų gamyklas, bankus. Vakarų atsiųsti finansai, neva remti ekonominę rinką, irgi pakliuvo į naujų kapitalistų bankus, kurie dabar vienas po kito bankrutuoja.

Jelcinas, norėdamas sustabdyti ekonominę suirutę, keičia

vyriausybę kas kelintas mėnesis. Naujausias pertvarkymas įvyko visai neseniai. Premjeru paskirtas senas „aparattikas“, tarnavęs komunistiniam režimui, pastoviai kopęs karjeros laiptais ir KGB tarnyboje užsitarnavęs generolo laipsnį. Apie naują premjerą daug duomenų galima rasti knygoje „Death and rebirth of KGB“, išleistoje 1994 m. Knygoje pabrėžiamas Primakovo sugebėjimas modernizuoti KGB aparatą, organizuojant skyrių, skirtą tik užsienio reikalams. Primakovas gimė 1929 m. Kijeve. Tėvams išsikyrus, motina, gydytoja, persikėlė į Tbilisį. Savo jaunystę jie ten ir praleido. Kada jis pakeitė savo pavardę iš Finkešteinio į Primakovą, neaišku. Studijavo Maskvos Orientaliniame institute. Vėliau dirbo „Pravdoje“ kaip korespondentas Turkijoje. Perestroikai prasidėjus, Primakovas įsijungė į Gorbaciovo komandą ir dažnai lydėjo jį užsienio kelionėse. Jo kulminacinis laikotarpis užsienio politikos veikloje buvo pasiektas, kai Gorbaciovas pasiuntė į Iraką, kad prikalbintų Saddam Husseiną vengti karo su Amerika. Misi-ja buvo nesėkminga.

Būdamas vicekomisarų KGB, Primakovas pasireiškė, kaip imperijos išlaikymo šalininkas, užgniauždamas pasipriešinimą Baltijos kraštuose ir Kaukaze. Jis gerai prisitaikė prie Jelcino, kuris pasikyrė jį Užsienio reikalų ministru. Čia jis vėl veda impen-rijos išlaikymo politiką. Prie-

Lietuvos trispalvė prieš koncertą įneša partizanų ryšininkas Vladas Šiukšta (iš kairės) ir partizanas Vytautas Balsys.

šinasi NATO plėtimui, ypač į Baltijos kraštus ir Ukrainą.

Daugiau žinių apie Primakovą randame žinomo Amerikos žurnalisto straipsnyje „New York Times“, parašytame dar prieš paskyrimą premjeru. Ten žurnalistas teigia, kodėl Jelcino pagalbininkai, kaip Kirjenko ir pats Primakovas, slepia savo etninę kilmę. Ekonomistas Jav-lynskis, aktyvus reformatorius, net prikiša Žirinovskui, sakydamas: „Mes abu esame pusiau žydai, tik aš to neslepiau“. Patį Primakovą padrasina Amerikos Užsienio reikalų ministrė M. Albright nesidrovėti savo kilmės. Kaip pavyzdį duoda save.

Jelcinas, norėdamas išvengti konflikto su Dūma, buvo priverstas rasti asmenį, priimtiną daugumai frakcijų. Pasi-

rinktas kandidatas E. Primakovas, patiko aktyviausiai frakcijai — komunistams. Kadangi naujas premjeras nėra ekonomistas, į talką pakvietė du komunistus, vieną paskirdamas tvarkyti pakrikusius finansus, kitą — valdyti centrinių banką.

Daugumas galvoja, kad išeiti iš krizės komunistams nepavyks. Kyla klausimas: kaip toli jie eis į gyvenimo centralizavimą. Dabar aišku, kad Vakarų reformatorių įtaka keisti Rusijos vidinę santvarką ir finansinę paramą sumažės. Primakovas, kaip Užsienio reikalų specialistas, bandys bent išlaikyti Rusijos įtaką tarptautinėje plotmėje. Atgis jo sena draugystė su Hussein ir Serbijos diktatoriumi, kai Vakarai bandys ginti Kosovo gyventojus nuo serbiško genocido.

Galvojama, kad Primakovo laikotarpis irgi bus labai ribotas. Komunistai dabar galės stipriau reikštis Rusijos ateities kūrime. Kokia ji bus? Komunistų vadai dažnai užsimina apie galimą pilietinį karą. Gal todėl jis šiandieninę padėtį lygina su 1917 metais?

SEINIOS LIETUVIŲ DAINOS

„Bažnyčios chorui 100 metų“ — skelbia Punsko šventovėje įmūryta paminklinė lenta, kuri buvo pašventinta š.m. birželio 29 d. Tą dieną Punsko parapijoje buvo šv. Petro ir Povilo atlaidai. Pasveikinti garbingo sukaktuvinio atvyko atstovai iš kaimyninių parapijų: Sangrūdės, Marijampolės, Seinų, Suvalkų, Žagarių...

Trumpam sugrįžkime į 1898

m. Tuometiniam Punsko parapijos klebonui Simonui Norkui kilo mintis įteisinti lietuvišką giesmę šioje šventovėje. Kun. Žemaitis pastangomis jau po kelių mėnesių per 1898 m. Velykas Punsko šventovėje suskambėjo vyskupo A. Barausko giesmė „Linksma die-na mums prašvito“. Nuo tos dienos iki šių laikų su neilgomis pertraukomis dėl karų ir įvairių okupacijų Punsko šventovėje choras lietuviškai garbina Dievą. Jis atliko taip pat didžiulį kultūrinį ir tautinį darbą: kai kuriais istoriniais laikotarpiais buvo vienintelė tribūna, iš kurios skambėjo lietuvių kalba.

Živilė Makauskienė
Punskas

AUTOMOBILIŲ AIKŠTELĖ

Vilniuje prie Kalvarijų turgavietės pradėjo veikti pirmoji šalyje daugiaaukštė automobilių aikštelė.

Kaip rašo „Sostinė“, per metus 3,7 mln. litų kainavusią 4 aukštų aikštelę pastatė bendrovė „Savy“, kuri ir yra šio naujojo statinio savininkė. Aikštelėje įrengtos 228 automobilių stovėjimo vietos, dar 40 vietų žadama įrengti ant stogo. Vieną valandą palikti automobilį kainuoja du litai, o už kiekvieną kitą valandą reikia mokėti po vieną litą.

Automobilių aikštelių statyba — viena svarbiausių bendrojo sostinės plano problemų. Vilniaus savivaldybė šiemet paskelbė konkursą įrengti miesto automobilių aikštelių sistemą. Numatoma įrengti apie 15 daugiaaukščių antžeminių ir požeminių automobilių aikštelių.

Ir kiekvienas žodis tebėra gyvas, nors ir tikrai atsiminimas. Kiek gaila, kad neišsiurbiau visus jo žodžius, kaip tada tuos apie žemės žiupsnį. Išėjau, bet nesukbėjau. Kai išgirdau, kad mano kaimas jau užimtas, kiekvieną iš savo krašto sutikta klausinėjau, ar nežino, kas atsitiko mano žmonėms, bet niekas nieko nežinojo, niekas nieko nebuvo girdėjęs. Vokietijoje įsimašiau į ilgąs pabėgėlių voras. Galvojau, kad taip gali būti saugiau. Vienas greičiau pastebimas. Be to, ir noras pabūti tarp savo žmonių traukė. Tik su naktynėm buvo blogiau. Nakvoti reikėdavo tik tvartuose ir daržinėse. Per kokią mėnesį nežmoniškai pasilgav lovos. Niekada nebuvau net pagalvojęs, kad jos galėtų taip pasilgti. Rodos, paskęstam jos baltume ir galėtum nebepabusti ligi karo pabaigos, kai žmogus vėl galės būti žmogumi.

Kartą mūsų vežimų vartinę sustojo nedideliame kaime. Vadovų turbūt buvo neapsisūriūrta. Čia jau kiek anksčiau buvo apsistojęs kitas būrys pabėgėlių, ir sunku buvo berasti vietos po stogu. Pirmiausiai kamšėsi šeimos su vaikais, o palaidi vyrai, atrodo, turėsim pasilikti po atviru dangum. Temo. Dangus visą dieną buvo apsitraukęs, o temstant debesys tapo tokie sunkūs, lyg kas būtų ėmęs ir visą dangų pamušęs švinu. Kilo aštrąs vėjas ir per nekokią mano apdarą smigo ligi kaulų. Ėmė baimė, kad gali prapliupti ir lietus. Keturiuose sėdėjome ant kažin kieno vežimo ir srėbėme šiltą salstelėjusią vokišką baltintą sriubą. Ją dalino čia pat stambaus ūkio virtuvėje. Tik reikia turėti savo indą, o kai reikėjo skolintis, tai ir valgėm paskutiniai. Kalbos sukosi apie gerą nakvynę, apie patogesnę atsikvėpimą. Frontas buvo atsilikęs gana toli, tai pora iš

Danutė Bindokienė

„...That our flag was still there...“

Tai JAV himno fragmentas, užklydęs į mintis, kai prieš „Girių aidą“ — partizanų dainos vieneto — koncertą praėjusį sekmadienį į sceną buvo įnešta Lietuvos trispalvė. Tai ne šiaip sau valstybinė vėliava, o brangi relikvija, rasta užgriautame, susprogdintame bunkeryje. Kai ją iškilmingai įnešė į sceną, ne vienam koncerto dalyviui užgniauzė kvapą ir išspaudė ašaras skylėtos, supurvintos trispalvės vaizdas. Ji, kaip ir mūsų partizanai, neslepia savo praeities žaizdų, bet išlikusi, laisva ir garbinga, byloja visiems lietuviams apie mūsų tautos dvasinę stiprybę ir ryžtą siekti laisvės!

Nedaug atsisrastų drąsulių, kurie ryžtųsi grįžti į praeitį Lietuvoje, kai vyko žūtbutinės partizanų kovos su okupantu. Nors mes žinome tų kovų pabaigą, nors gerbiame jų dalyvius, bet retas sutiktų savo akimis pamatyti išniekintus partizanų lavonus miestelių aikštėse, išdaviškią striubų veiklą, okupanto atsiųstų pajėgų uolumą, ieškant partizanų slėptuvių ir jas be jokio sąžinės graužimo naikinant.

Vis tik partizanai, bent užsienyje gyvenantys lietuviai, yra tikrieji tautos didvyriai, kuriems pagarba per kone pusšimtį metų skiepyta ir jaunosios kartoms. Vargiai rastume bet kurio amžiaus lietuvių, net gimusių ir augusių toli nuo savo kilmės krašto, kuris būtų negirdėjęs apie Lietuvos partizanus bei jų didvyrišką pasipriešinimą raudonajam bolševizmui. Tad nenuostabu, kad kai po Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo atsirado galimybės susitikti, pasikalbėti, pasiklausti išlikusių partizanų, jiems dėmesys buvo ir tebėra didelis.

Kai pirmą kartą prieš porą metų su koncertais į Ameriką ir Kanadą atvyko „Girių aidą“ dainininkų grupė, dėmesys jiems buvo tikrai visuotinis. Koncertų sales užpildžiusi publika protarpiais net būtų negalėjusi pasakyti, kokias dainas vyrai dainavo, ką pasakojo, kaip jų balsai skambėjo. Pakako juos matyti, žinoti, kad prieš akis turime tikrus savo tautos karžygius, mūsų pasamoneje tapusius kone milžinais. Jų dainos krito tiesiai į širdį, ne į ausis.

Praėjusi savaitgalį Čikagoje ir Lemonte vėl koncertavo tie patys „Girių aidą“ vyrai. Buvo malonu girdėti, kiek per

porą metų gerą linkmę pasikeitė jų dainavimas, kad iš to naujo penketuko jau susicementavo stiprus reprezentacinis partizanų dainų vienetas, kurio, net pamiršus jaučiamą sentimentą partizanams, būtų verta pasiklausti.

Tačiau partizanai mums niekuomet nebuvo ir nebus tik eiliniai žmonės: jiems pavieniai, meilė ir palankumas užsienio lietuvių visuomet lydėjo, visuomet ir lydės. Be abejo, išsirikiavęs jų penketukas scenoje tai taip pat jautė ir sėmėsi ištvermės iš publi- kės šilto priėmimo. O tos ištvermės jiems dar ilgai reikės, nes toks reprezentacinis vienetas atlieka nepaprastai svarbią misiją — pasakoti gyvąją tautos istorijos dalį tiems, nuo kurių okupantas ją slėpė ir draudė, kurią sten-gėsi iškraipyti ir suniekindi.

Liūdna pripažinti, kad sve-timiesiems šis užmojis vis dėlto pavyko... Nors salėje klausytojų buvo nemažai, bet, deja, tai seniai čia gyvenantys tautiečiai, kuriems net pats žodis partizanas iššaukia tėvynės meilės ir pagarbos jausmą. Sakoma, kad Čikagoje ir apylinkėse gyvena jau per 10,000 neseniai iš Lietuvos atvykusių lietuvių. „Girių aidą“ koncerte jų buvo tiek, kad ant pirštų būtų galima suskaičiuoti...

Puikiai žinome, kiek žmonių susigrūdą net toje pačioje Jaunimo centro salėje, kai koncertuoja kokia „roko“ grupė ar „populiarus“ dainininkas. „Girių aidą“ dainos jiems nuobodžios, partizanai jiems ne didvyriai (ir dar, kai kam šiandien neaišku, dėl ko tarpusavyje nesusikalbame...).

Koncerto metu scenoje švytinti skylėtoji trispalvė tarytum kaltino visus tuos, kurie „atrado kitų darbų, pramo-gų ar reikalų“, ir į koncertą neatvyko. Niekas iš mūsų nereikalauja kentėti, niekas neišsiųs į Sibirą už apatiją Lietuvos didvyriams ir jos istorijai, tad pagerbimas yra savanoriškas ir kiekvienas tai turi suprasti. Norime tikėti, kad Clevelande, Baltimorėje, St. Petersburg, Los Angeles, Denver, Omahoje, Vašingtone ir kitur į „Girių aidą“ koncer-tus susirinks kiekvienas arti ir toliau gyvenantis lietuvis. Jausmas, kurį iš tų koncertų išsiveš namo, atlygins už tą porą valandų, besiklausant prasmingų ir gražių dainų.

mūsų jau buvo linkę atskirti, pasieškoti pas didesnę ūkininką darbą ir žiūrėti kas toliau atsitiks. Bent ne-reikės bijoti, kad kurią dieną užlipsi ant tokio žan-daro, kuris paims už pakarpas ir nutemps atgal į pa-frontę apkasų kasti. Vienas net užsispyręs tvirtino, kad rusai per Vislą nė žingsnio nežengs. Jam vokiečių karininkas pasakojo, kad vokiečiai jau baigia baisų ginklą. Jie rusus prie Vislos kiek prilaikys, kol tą ginklą į frontą atsiveš. Kai atsivežę paleis, tai iš rusų ir jų visų ginklų tik pelenai telėks. Vokiečiam nė ka-riauti nebereikės — tik nueis ir tuščias žemes pasiims. Dar sake, kad vokiečiai tą naują ginklą paskolins ir japonams. Anie sumuši amerikiečius, ir visą pasaulį, pasidalinę per pusę, valdys tik vokiečiai ir japonai.

Taip mums pasaulį bedalinant, priėjo vyrai ir dvi moterys. Jie jau gerokai anksčiau atbėgę, čia pat ap-sistoję, ir trečia savaitė valo burgermeisterio daržus. Manėm, kad pas juos bus galima permiegoti, bet jie jau buvo priėmę šeimas su mažais vaikais. Dabar tik dairėsi ar neras ko iš savo krašto. Jie ir patys buvo ne vieną naktį miegoję po atviru dangum, bet tada buvo bent ne šalta, o dabar, jeigu dar lietus ateis, vis tiek reikės lišti kur į kampą. Kur čia žmogus rasi patogumo, kad tik užveja ir kad tik po stogu.

— Juk dėl buvimo tai būtų, — nelaukta pasakė viena iš moterų. — Pamiškėj tuščias namas stovi, bet nieko neleidžia. Net artyn prieiti draudžia. Vaidenasi.

Aš nusijuokiau pirmas. Paskum ir kiti. Vaiduokli-nių istorijų buvau Lietuvoj prisiklausęs, bet jokio vai-duoklio niekur nemačiau. Ir tie, kur pasakojo nieko nebuvo matę.

(Bus daugiau)

Su „Girių aidą“ dainininkais po koncerto Lietuvių dailės muziejuje, Lemonte spalio 9 d. Iš kairės: Marija Remienė, Pilypas Narutis, Elyvra Narutienė, Anis Grinius, Antanas Lukša, Povilas Vaičekauskas, Aldona Grini-enė, Leonas Maskalionas, Vytautas Balsys, Vladas Šiukšta, Antanas Paulavičius, Melita Kuprienė ir Vincentas Kuprys.

NEIŠGYVENTŲ DIENŲ NAŠTA

JURGIS JANKUS
ROMANAS

Nr.42

(Tęsinys)

Ji tave užnešiojo, nuo pat mažens tavo žingsnius skaitė, o dabar panešiok tų jėg. Se užsikabink ant kaklo ir panešiok prie širdies. Ką žinai, kai kada nebeteksi vil-ties, gal tas žiupsnelis sustiprins, o gal ir mane pri-mins.

Tik jai išsišnekęs, pamačiau, kad rankoje laiko mažytį pilko šilko maišelį, pasietą sidabrine gran-dinėle. Gal nuo kryželio, kurį anais metais jai par-vežiau iš Romos. Prisipažinsiu, kad tada toks senti-mento dramatinimas man buvo ir naivus ir juokingas, bet kai motinos žvilgsnis buvo toks gaudžiai, net skaudžiai, rimtas, sulaikiau bekylantį juoką, palen-kiau galvą, o ji užkabino maišelį, prasėgė marškinus ir įleido užantin. Šilko vėsus švelnumas prigludo prie krūtinės, bekylas juokas atgal nusmuko ir keistas šiurpas nubėgo per visą. Skaudus toks, lyg ateinas siaubas ne mane iš savo žemės rautų, bet iš manęs ir motiną, ir brolių, ir sodybą, ir žemę, ir visą kraštą. Ne-jučia apkabinau motiną, lyg norėdamas nuo visko joje vėl pasislėpti, ir pajutau, kad ir man akys drėksta.

Išvažiuavau didelio sunkumo užgultas. Iš namų iš-važiuoti nebuvo jokia naujiena. Nebežinau kiek metų kai namo parvažiuodavau tik paviešėti, bet išvažiuo-

damas visada žinojau, kur vyktu ir ko vyktu. Ši kartą buvo kitaip. Žinojau kodėl išleikiu, bet nežinojau kur. Priešais buvo tuštuma. Taip lyg eitum į gudų mišką žinodamas, kad iš jo grįžti nevalia. Traukė no-ras sustoti, atsisėsti šalia kelio ir laukti. Ko? Pažis-tamo? Palikto? Kad taip juodu persigalvotų, pasikin-kytų ir pasivyty. Atrodė, kad tada ir nežinia būtų jau-kesnė. Niekada nebuvau jautęs toks vienas... Bet ką aš čia — jūs patys žinote. Juk irgi panašiai išėjote. (Tuo metu ėmė noras pertraukti jo kalbą ir pasakyti, kaip aš išėjau, bet neradau tarpo įsiterpti. Tik vėliau pastebėjau, kad jis toks, kuriam kitų pergyvenimai nieko nereiškė, o įsitikinau, kai važiuovome iš Berlyno. Vienu tarpu, kai tuščiam kely važiuovom šalimais, pra-dėjau pasakoti savo išėjimą, bet jis manė vidury žodžio nutraukė: „Paziūrėk į tuos žilvičius. Va ten, pievos vi-dury. Matai, jau žaliuoja. Gale mūsų kluno irgi buvo tokių pat. Kai buvau vaikas, iš jų krepšeliukus dirbau. Kažin dabar ar anie jau sprogsta? O gal ten sniego tebėra! Ir ėmė pasakoti apie savo namus, sodybą, kur koks medis augo, apie geltonąją slyvą... Man suskau-dė, kad jam ten pasilikusių geltonųjų slyvų skonis uždengia kitų skausmingus pergyvenimus. Nebenorė-jau net šalia važiuoti, bet ir atsilikti nebuvo kaip. Ap-sidžiaugiau pamačiusi priešais atvažiuojantį porinį vežimą, pasilikau. Ir su vežimu prasilinkus iš paskos tevažiuavau. Dabar linkusi savo tokį ožį kaltinti, o tada pykau, jog jis gal net nepastebi, kad aš šalia esu. Ne tik esu, bet ir pasakyti ką nors noriu. Kai jo nebėra, nebeapykstu, tik ir pati nežinau ką jaučiu. Praėjo, lyg būtumėm scenoje vaidinė, ir tik atsiminimas teliko. Gyvas, toks, rodosi, kad galėtum pirštų galais paliesti.

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

T. ALGIRDO PALIOKO KUNIGYSTĖS DVIDEŠIMTPENKMETIS

Kun. Algirdas Paliokas, SJ,

Per šventimus neskambino Tau, kunige Algirdai, nei katedrų, nei parapijos bažnyčios varpai. Kad nepasklistų nereikalingas gandas žmonėse ir šiaip prievartos dienomis buvo užkirstas kelias skausmingiems persekiojimams ir dideliems nemalonumams, kurie galėjo užgriūti ant visų namiškių ir Tavęs paties, tikriausiai net artimieji nesveikino Tavęs tadien su kunigyste! Po iškilmingo vyskupo rankų uždėjimo, tarus kelis nuosirdžius pamokančius žodžius, Tu pakilai nuo aslos, ant kurios klūpojai prieš Ganytoją, jau paženklinat tuos pačius ženklus kaip kadaise kunigas Melkizedekas. Jis laimino Abraomą po laimeto mūšio su Elamono valdovu, o Abraomas jam davė dešimtinę ir vėliau jis buvo simbolizuojamas kaip Mesijo kunigystė. O Tu, kunige Algirdai, po to atmintino vyskupo rankų uždėjimo nesky slapčiomis moki seses, vaikus, laiminai santuokas, krikštijai vaikus, išrišai iš nuodėmių, sakei pamokslus ir lydejai į kapus numirusius. Nuo kada tai prasidėjo? Jėzuitų kataloguose pažymėta, kad į Jėzaus Draugiją įstojai 1968 spalio 07. d., o išvėntintas buvai 1973 rugsėjo 11 d. Bene vienas iš pirmųjų ar net pats pirmasis pagrindžio kunigas! Taigi šiemet šventi dvigubą sukaktį: trisdešimt metų, kai įstojai į garbingas Jėzaus Draugijos gretas, ir ketvirtis amžiaus, kai jau stovi prie Viešpaties altoriaus, prie to altoriaus, kuriam pašventei savo laiką, jėgas, sveikatą, savo mintis, troškimus ir... visą savo gyvenimą. O juk galėjai ir toliau būti inžinierium. Gal net būtų koks direktorius ar kur nors ministerijoje sėdėtum? Jau buvai diplomą gavęs. Ir net praktikas ne vėnierių metus traktėjai. Jei būtų vedęs, gal jau sūnų, dukrą, o gal ir ne vieną turėjęs. Galėjai... Daug ką galėjai, bet Kristus tarp šimtų ir tukstančių Tave pasitebėjo ir pasišaukė. Pasišaukė kaip tada, kai vaikščiodamas Genezareto ežero pakrantėmis matė žvejus, į vandenį merkiančius ir traukiančius šlapius tinklus. Jis tūs permirkusius vandeniu, aplipusius žvynais, pabrinkusiais nuo nuolatinių drėgmės, delnais, žuklautojus pasikvietė: „Nuo šiolie laudysit ne žuvis, o žmones!“ Ne mums žinoti, ne mums spręsti, ką Jis renkas. Vieną, kaip Ignacą, Jėzaus Draugijos įkūrėją, pasišaukia iš fronto linijos, pasiuntęs skeveldrą, kad koją sutrumpintų. Borgia, kuris vėliau irgi tapo jėzuitų generolu, taip apkarti-

no kunigaikštišką šlovę, kad tasai, nuo karūnos ir valdoviškos prabangos nusigrežęs, įsmuko vienuoliškon celėn ir bėgdamas koridoriais, šaukė visiems: „Broliukai, darykime atgailą!“ Kristus ne vieną išvadavo nuo antpečių, nuo pasaulietiškos tuštybės, o kartu nuo palaidumo ir pražuties. Tave, kunige Algirdai, iš inžinerijos, elektros ir technikos glėbio ištraukė...

Kai paskambinę telefonu, pakviete Lemontan pasakyti pamokslą, pasakei: „Nereikia apie mane šnekėti, norėčiau, kad apie kunigystę, apie jos šventumą pakalbėtum...“ Gerai supratau Tave, mielas pagrindžio laikų broli! Juk man pačiam tikėtai dešimt metų prabėgo nuo tų laikų, kai tremtinys arkiv. Julijonas Steponavičius nuošaliąje Latvijos pasienio Skaisgirio parapijos bažnytelėje mudu kartu su Vytautu Vaičiūnu vieną pavakare įšventino į diakonus, o kitą ankstų rytą, dar gaidžiams negiedojus, jau buvome abudu kunigai. Tau nuo tos atmintinos dienos jau prabėgo ketvirtis amžiaus. 25 pačių darbingiausių ir gražiausių gyvenimo metų. Kunigas. Vos tik išstare man tą savo kuklų prašymą, prieš akis išliko Siono kalne Jeruzalėje stovintis dviaukštis namas, prie kurio kasdien traukia maldininkų būriai. Lipa laiptais. Stoviniuoją. Gatvė, kur tasai dviaukštis stovi, iš abiejų pusių apklina aplipdyta neuždidišiais namais. Apra IV a. čia buvo pastatyta Šventojo Siono vardu pavadinta bazilika, kurią 614 m. sugriovė įsiveržę persai. Kažin kiek čionai išliko iš tų Kristaus laikų gyvų pėdsakų, kai Jis čionai sėdėjo kartu su apaštalais? Popiežius Paulius VI, iki šiolie vienintelis iš visų Jėzaus Kristaus vietininkų apsilankęs Vakarienuityje, kur beveik prieš du tukstančius metų buvo įsteigta kunigystė, atsiklaupęs trumpai pasimeldė. Mat šią vietą tegalima lankyti, bet uždraustos bet kokios pamaldos...

Neseniai vartytoje knygoje įstrigo dvi greta viena kitos išspausdintos nuotraukos. Skliautuotoje salėje, kurią kryžininkai pertvarkė gotikinio stiliaus, 1964 m. minėtas šv. Tėvas Paulius VI suklupęs ant akmeninių grindų nuosirdžiai meldžiasi. Greta — kita nuotrauka. Stovėdami ant kelių akmenų savo plunksnas tvarkosi du plačiasnapiai pelikanai. Toks iš pirmo žvilgsnio keistas sugretinimas turi didžiulę prasmę. Pelikanas krikščioniškame mene siejamas su Paskutine Vakarienuityje — kunigystės įsteigimo Sakramentu. Mat pelikanai, sakysime, sausras, badmečiui ar kitokiai negandai užklupus, mažuosius palikuonis maitina savo gūžio krauju. Štai kokios aukos ir didžiulės meilės ženklas savo vaikams! O kunigystė, atsisakymas nuo šeimos, atsisakymas nuo tėvų, draugų, brolių seserų, argi ne auka, argi ne meilės krislėlis? O kaip mums kiekvienam reikia jautrumo, paguodos ir šilumos, kai nesiseka darbe, kai prispaudžia liga ar slegia senatvė, vienišumas? Kaip daug reiškia tada geras ir ramus žodis, bet koks ir menkiausias dėmesio ir meilės spindulėlis! Kas ją šiandien

Seduvos bažnyčia.

gali duoti? Kas pasitinka mus su šypsena veide, jautriu žodžiu ir atidumo akimirka? Štai kodėl Kristus nuo visokių negandų, skausmo, pavojų mums duonos gabalėlį pavertė savo Kūnu ir vyno šlakelį — savo Krauju....

Kunigystė gimė neišpasakytai kuklioje vietoje. Juk dabartinis Vakarienuitis — plikos sienos, ryškūs musulmonų arabų ir krikščionių stiliaus pėdsakai. Koks nesuprantamas plikai akiai ir žmogiškam siauram supratimui prieštaravimas ir kartu didžiulis klausukas! Čia, kur šitiek reikšmingų pirmaisiais ir paskutiniais amžiais Kristaus įsteigtajai Bažnyčiai įvyki! Viskas taip pernelyg lakoniška, kuklu, paprasta ir...kartu taip didinga, iki paslaptinumo mistiška. Kokia, regis, negailestinga amžių kaita! Dešimtyk patį Jeruzalę išgriautą! 26 kartus apsupta! O šis kambarys? Čionai Kristus, mūsų Motinos Bažnyčios Steigėjas, paskutinis su apaštalais valgė. O kodėl ši salė tiek kartais išniekinta, apgrobta, sunaikinta? Kur toji rūpestinga, mylinti ir pagarbi ranka, kuri kiekvieną šio kambario lopinėlių nušveistų, išdabintų, gėlėmis išpuošų? Kodėl už lango kabo sudrįskę polietileno maišai, ant kurių paramstyti draiskalai tyso? Piktina elegetiškas šios krikščionybės brangiosios salės užraktas — kerepliška, neišvaizdi geležinė spyna, kurios raktą saugo kažin kokia musulmonų šeima. Todėl ne visada gali Vakarienuitį aplankyti. Tokia sunkiai atspėjama skurdo ir paprastumo, paniekos ir nepakantumo, nelaimės ir nepagarbos prasmė! O juk Kristus galėtų vienu minties mostu čia tvarką padaryti! Čionai Jis su jais paskutinis vakarienuit! Ne! Užtarti kokia neaprepiama ir neišmatuojama Kristaus asmenybė! Kokia per amžių amžius kasdien Jo rodoma meilė mums, pašauktiems atstovauti. Jį patį. Juk kiekvienas kunigas skirtas būti „alter ego“. Kokia atsakinga ir kokia Kristaus meile pažymėta dovana, retas dėmesys, kad Jis, būdamas Dievas, karalių Karalius ir valdovų Valdovas, žemiškam, trapiam ir silpnam žemės vaikui leidžia žodžiais: „Tai yra mano kūnas... Tai yra mano kraujas, kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti“ (Mt 26, 26, 28) ištarti tikėjimo paslaptį, kurios mes ne vienas gerai ir deramai nesuvokiame! Tokie žodžiai buvo ištarti Vakarienuityje. Tokie žodžiai tariami kiekvienoje bažnyčioje, kur šiandien kunigas aukoja šv. Mišias.

Štai žolėmis, samanomis ir kerpėmis apaugusios akmeninių laiptų plokštės. Vešliomis medžių lajomis apgaubtos paunksmės. Sakoma, kad tie

IŠEIVIŲ KNYGOS GRĮŽIMAS Į LIETUVĄ (II)

REMIGIJUS MISIŪNAS

Kaip jau minėta, nepriklausomoje Lietuvoje buvo išleista apie pusketvirtą šimto išievių knygų. Tačiau apie jų paplitimą geriau pasakoti jų tiražais. Pirmaisiais po nepriklausomybės atgavimo metais išieviškos knygos tiražai (kaip ir visų Lietuvoje leistų knygų)

laiptai, išlikę nuo Makabiejų laikų, t.y. iš I a. prieš Kristaus gimimą. Manoma, kad būtent jais buvo laipiojama tais laikais, kai žemėje gyveno Jėzus. Rasi, po Paskutinės Vakarienuos Jis su savo apaštalais lipo žemyn šiomis akmeninėmis pakopomis. Bene čionai, atsisveikindamas ir palikdamas testamentą, pasakė tuos žodžius, kuriuos kunigai kartoja per kiekvienas Mišias: „Tu savo apaštalams esi pasakęs: „Aš palieku jums savo ramybę, duodu Jums savo ramybę“. O kad ramybė įsiviešpatuotų visame pasaulyje, mūsų tautoje ir šioje misijoje, kur dabar dirbi, kunige Algirdai! Kad ramybė gyventų kiekvienoje žmogaus širdyje! Kad Tau ir kiekvienam kunigui netrūktų meilės žmogui, gerumo, kantrybės, šypsenos ir sveikatos!

Dieve, per maloningosios savo Sūnaus Motinos tarpininkavimą, išklausk po visą pasaulį išsisklaidžiusios mūsų tautos vaikų maldavimus! Savo gerumu apglėbk šią misiją, kiekvieną parapiją ir siųsk iš aukšto Danguos tų malonių, kurių taip reikia kiekvienam pasauliečiui, moksleiviui, jaunuoliui, ypač kiekvienam mūsų dienų kunigui, kad per maloningosios Dievo ir visų mūsų Motinos rankas kuo greičiau ateitų Švč. Jėzaus ir Marijos Širdžių karalystė žemėn!

Taip arba dar kitaip buvau ketinęs Lemonte tirti Tau ir visiems lietuviams žodį per Tavo, kunige Algirdai, pagrindžio laikų bendražygį, kunigystės dvidešimtpenkmetį, bet kasdienė kunigo pareiga neleido būti greta Tavo iškilmingą akimirka, kai po iškilmingų šv. Mišių Pal. Jurgio Matulaučio bažnyčioje, o paskui Pasaulio lietuvių centro salėje apie Tave kalbėjo Juozas Baužys, eilėrašius deklamavo Kestutis Daugirdas, švelniais fleitos garsais visus kerėjo Rima Polikaitė ir savo skambiu balsu malonino ausį solistė Praurimė Ragienė. Nors negalėjau sėdėti greta Jūsų, bet savo siela buvau kartu su Jumis, prie altoriaus melddamasi už Jus ir prašydamas per Švč. M. Marijos rankas Angelų Sargų Jums visiems visokeriopos pagalbos.

Kun. Kazimieras J. Ambrasas, SJ

buvo labai dideli. Pavyzdžiui, 1990 m. vidutinis vienas išieviškos grožinės literatūros knygos tiražas buvo kone 34,000, kai apskritai vidutinis vienos grožinės literatūros knygos tiražas tais metais siekė nepilnus 27,000. Panašiais kiekiais buvo leidžiamos memuarinė, biografinė ir religinė išievių knyga. 50,000 egz. tiražu buvo perleistas „Lietuvių enciklopedijos“ XV tomas, 30,000 — B. Kviklio „Mūsų Lietuva“. Taip pat įspūdingais kiekiais buvo leidžiamos išievių knygos vaikams.

Vėliau, maždaug 1993 m., Lietuvoje labai sumažėjus knygų rinkimui, pradėjo kristi išleidžiamų knygų tiražai. Šis nuopuolis neaplenkė ir Lietuvių perleidžiamos išieviškos knygos, ir jai buvo dar skaudesnės. Pavyzdžiui, jei vidutinis vienos grožinės literatūros knygos tiražas 1997 m. buvo apytikriai 3,000, tai išieviškos nesiekė pusantro tukstančio. Panaši lemtis ištiko ir memuarinė bei biografinė knyga (vidutinis vienos šios knygos tiražas 1997 m. buvo 5,900, o išieviškos — 1,300).

Matyt, šiuos skaičius galima paaiškinti tuo, kad garsiausių išievių rašytojų kūriniai jau yra perleisti, o šiuo metu pasirodanti knygų nebesulaukia tokio susidomėjimo.

Kalbant apie išieviškos knygos repertuarą, tai gausiausiai Lietuvoje buvo leidžiamos išievių grožinė literatūra. Ne nuostabu, nes grožinė literatūra sudarė svarbią dalį visų išievių leistų knygų, be to, pačią vertingiausią. Nepaisant visų sovietinės cenzūros pastangų, išievių rašytojų vardai ir kūryba, bent jau iš nuogirdų, buvo žinoma Lietuvoje, tad, atsiradus galimybei jai laisvai spausdinti, tuo buvo nedelsiant pasinaudota.

Gausiausiai buvo leidžiamos išievių proza, daugiausia — romanai ir apysakos. Šiuo atžvilgiu išsiskiria A. Kairys — iki 1997 m. pabaigos Lietuvoje buvo perleisti net septyni jo romanai. Šiuo atžvilgiu jam nedaug nusileidžia J. Krailiškasis ir Alė Rūta. Taip pat buvo perleisti trys M. Katiliskio, po du Andriūšo, J. Jankaus, B. Pukelevičiūtės, M. Balasaitienės, S. Maziliausko bei J. Vizbaro-Sūdavių ir po vieną dar 16 rašytojų romanų.

Be to, J. Krailiškasis, A. Vaičiulaučio, E. Cinzo ir A. Landsbergio romanai buvo išleisti vienoje knygoje su jų novelėmis. Pačių novelių pasirodė tik aštuoni rinkiniai, išleistas ir bendras išievių rašytojų novelių rinkinys ir P. Gaučio versto „Amerikiečių novelės“. Lietuvoje taip pat išleisti J. Savickio, I. Šeinaus

CLASSIFIED GUIDE

IVAIRŲS

ELEKTROS
[VEDIMAI – PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai,
garantuotai ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILI, NAMŲ, SVEIKATOS,
IR GYVYBES DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapalis ir Off. Mgr. Auksė
S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPALIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

TAISOME
SKALBIMO MAŠINAS,
SALDYTVUS, SILDYMO
SISTEMAS, VIRYKLAS,
ORO VĖSINTUVUS.
H.DECKYS
TEL. 773-585-6624

Reikalinga siuvėja
vyr. ir mot. rūbų taisymui.
Tel. 773-735-5667,
4412 W. 59 St., Chicago.

Pigiai priimu gyventi 2
moteris į atskirus kambarius,
kurios būna savaitgaliais.
Kreiptis tel. 773-376-6051,
nuo 10 val. ryto.

MACHINE SHOP
Brass valve manufacturer located in city requires person for set up/operate lathes, chucks and secondary machines. Must be able to sharpen tools. \$40,000 plus, with excellent benefits. Fax resume to 312-666-8597.

NEKILNOJAMO TURTO

GREIT PARDUODA

RE/MAX
REALTORS
(773) 586-5959
(708) 425-7160

RIMAS L. STANKUS

• Greitas ir sąžiningas patamavimas
• Nuosavybių įkainavimas veltui
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

Realmart
Realty Group Inc.
6602 S. Pulaski Rd.
Chicago, IL 60629

BALYS BUDRAITIS

Broker Associate
Patarnauja įvairių nuosavybių
pirkime bei pardavime,
mieste ir priemiesčiuose.
Suaugę suaugusi skambinkite
BUDRAITIS
Bus. 773-585-6100 Pager 312-308-0307
Fax 773-585-3997

DĖMESIO!

1-800-SPARNAI
– tai BALTIA EXPRESS
siuntinių bendrovės
nemokamas telefonas, lengvai
įsijungiantis į atmintį. Jūsų patogumui
dirbame: nuo pirmo iki šešto 9 v.r.
4:30 p.p., o ketv. nuo 3 p.p.-10 v.v.
ir šešt. 9 v.r.-3 p.p.
Nemokamai užpildome anketas
žaliai kortelei:
7269 S. Harlem, Bridgeview,
IL 60455.

ir A. Škėmos raštai, T. Venclovo ir B. Railos esė bei publicistikos rinkiniai.

Jei prozos knygų skaičius artėja prie 80, tai poezijos kone dvigubai mažesnis — dar nesiekia 50. Tarp šių knygų dominuoja išievių poetų kūrybos rinktinės, sudarytos remiantis jų išievių leistomis knygomis. Taip pasirodė A. Nykos-Niliūno, H. Nagio, Liūnos Sutemos, H. Radausko ir kitų poetų kūrybos rinktinės.

Labai negausiai buvo perleidžiama išievių drama (iš viso keturios knygos). Daug didesnės gausa gali pasigirti išievių literatūra vaikams. Šių knygų skaičius artėja prie 30. Tarp jų yra A. Gustaičio, P. Andriūšo, A. Vaičiulaučio, J. Jankaus ir kitų knygos.

Šalia grožinės literatūros buvo perleidžiami ir literatūros mokslo veikalai. Pasirodė didžiulė studija „Lietuvių egzodo literatūra. 1945-1990“, išievių rašytojų pasisakymų apie kūrybą rinkinys „Kas yra kūryba“ ir autobiografinių rinkinys „Egzodo rašytojai“, taip pat H. Radausko, A. Vaičiulaučio, A. J. Greimo, K. Ostausko, A. Nykos-Niliūno bei kitų recenzijų ir kritikos straipsnių rinkiniai.

Išievių religinių knygų Lietuvoje pasirodė arti 50. Tarp jų — ir A. Rubšio, K. A. Triunakio, A. Paškaus darbai. Nedaug jai išleistų knygų skaičiumi nusileidžia atsiminimų ir biografinės knygos. Buvo išleisti K. Bielino, J. Cicėno, J. Audėno, K. Škirpos, S. Raštikio ir kitų atsiminimai.

Tarp dviejų dešimtųjų meno leidinių vyrauja išievių dailininkų parodų Lietuvoje katalogai. Buvo išleisti dailininkų M. Stankūnaitės-Stankūnienės ir O. Dokalskaitės, architektų E. Arbo-Arbaciausko ir fotografų K. Daugėlos ir A. Kezio darbų albumai.

Veik vienos yra išievių filosofinės ir istorinės literatūros leidybos apimtys (apytikriai po 15 pavadinimų). Lietuvoje buvo perleisti J. Girniaus, A. Maceinos ir kitų au-

torių darbai. Iš istorinių pažymėtinos: M. Gimbutienės, Z. Ivinskio, V. Trumpos, K. K. Girniaus ir kitų knygos.

Iš viso Lietuvoje išleista apytikriai 150 išievių gyvenusių autorių knygų. Iš jų maždaug 120 savo knygas skelbė išievių iki 1990 m. Maždaug dvi dešimtys iš jų Lietuvoje paskelbė savo naujus kūrinius, kaip, pavyzdžiui, B. Brazdžionis, K. Almenas ir kiti. Kai kurie išleido daugiau nei buvę išievių išievių. Pavyzdžiui, V. A. Dambraiva iki tol lietuvių kalba buvo išleidęs dvi knygas, o Lietuvoje pasirodė jau penkios jo knygos, A. Gustaitis be tuos perleistų knygų paskelbė ir kelias naujas. Be to, taip pat veik dvi dešimtys išievių gyvenančių autorių tik po Lietuvos nepriklausomybės atstatymo ir tik čia emė leisti savo knygas. Kai kurie — D. Remys, Z. Gavelis — išleido po kelias knygas.

Visa tai lyg ir patvirtina teiginys, kad po 1990 m. išieviškos knygos leidyba persikėlė į Lietuvą, tačiau ši problema reikalauja atskiro dėmesio.

Taip pat detalesnės analizės laukia klausimas, kokią įtaką turėjo išieviška knyga ir kiek dar tęsis jos leidyba. Po karo išievių pasirodė keli tukstančiai knygų. Žinia, vargu, ar net trečdalis jų bus perleista Lietuvoje ir ar verta tai daryti, nes be siauro specialistų rato jos būtų mažai kam įdomios. Be to, leidybų planams, matyt, atsiliepia ir tai, kad nemaži kiekiai paskutiniuosius dešimtmečius išievių knygų pateko į Lietuvos bibliotekas.

Tačiau išieviškos knygos aruodas dar neišsemtas. Pavyzdžiui, V. Ramono, P. Jurkaus, J. Krūminio kūryba, neišleista nei viena produktyvių prozininkų A. Baranausko, A. Barono, J. Gliudaus, V. Alanto knyga, labai įdomus J. Jankaus romanas „Anapus rytojaus“.

Kol kas galima tvirtai pasakyti: išieviška knyga grįžta į Lietuvą ir randa sau skaitytoją.

PREZIDENTUI CLINTON „UODEGĄ PRIMYNĖ!“

Pasirodo, jog ne be pagrindo prez. Bill Clinton Arkansas valstijoje buvo vadinamas „Slick Willy“ — „Slidus (kaip ungurys?) Willy“. Tai rodo aiškiai iškeltas jo teisinės ir moralinės akrobatikos cirkas. To cirko atgarsiai pastaruoju metu ataidi ir mūsų išeivijos spaudoje.

Deja, prezidento kritikų kritika daugiausia neatlaiko kritikos. Esą ligi šiolei mes girdėjome tik „kaltintojų“ pusę. Vargšelis Bill esą nekaltas, kol jo kaltė neįrodyta, kaip teismuose. Iš tikrųjų gi ligi šiol net 8 mėnesius girdėjome tik Baltųjų rūmų (trump. BR) pusę, o kaltinamas buvo pagal įstatymus tylai pasmerktas, įrodymų ieškas, specialus apklausias Ken Starr. Kadangi jis yra religingas asmuo (ir dargi krikščionis!) buvo vadinamas „inkvizitorium“, „religinis zyloto“ ir panašiais epitetais. Visus 8 mėnesius girdėjome, jog nesą įrodymų, tik kabinėjimasi, reikia laukti faktų. Dabar, kai pasipylė gausybė įrodymų, ir „Slick Willy“ advokatūros triukams atsverti būtini gan spalvingi įrodymai, BR ir jų sąmoningi bei nesąmoningi gynėjai, skundžiasi, kam reikia tokių tikslų įrodymų. Išėitų, jog tikrieji nusikaltėliai yra įrodymų autoriai, o ne savo sofistinė akrobatika tuos įrodymus išprovokavęs asmuo. Ne tiek piktinamasi BR išniekinimu, kiek faktų apie tai paskelbimu. Prezidento akiplėšiški sofizmai slėpėsi po „privatumo“ skraiste. Jis bandė išversti moralinių kailinių rankovę, net slidinėdamas aplink žodžio „yra“ reikšmę.

Netiesa, kad faktus išviešino „respublikonų spaudimas“. Tai padaryta Atstovų rūmų įsakymu, už jį balsuojant net didelei daugumai demokratų. O kas būtų, jei apklausos duomenys būtų „slepami“ nuo žmonių. Juk ilgai buvo šūkaujama, jog „Amerikos žmonės“, „liaudis“ („people“) turi nuspręsti, ar prezidentas kaltintinas, ar ne, o ne Kongresas. Jeigu būtų taip, kaip tie „pypyliai“ gali ką spręsti, neturėdami visų duomenų?

Gera bent tai, kad paskelbtuose apklausos duomenyse įžūrima pornografija ir vaikų papiktinimas. Tik negera, kad to paties nežūrima BR skandaluose. Taipogi įdomu, kad dabar, šia pornografija besipiktina, daugiausia yra iš tarpo tų, kurie nekovojo prieš raudonosios Amerikos Civil Liberties Union gaujos pornografijos „teisės“ daigiametį gynimą Kongrese. Nesigirdėjo, kad jie būtų kritikavę Kongresą, kurio (ir demokratų, ir

respublikonų) daugumos balsais pornografija buvo ir tebėra finansuojama mokesčių pinigais, per NEA (National Endowment for the Arts). Keistas yra BR gynėjų dangstymas skandalo „privatumo“ skraiste. Ypač kai nuo pat rinkimų kampanijų pradžios ir prezidentas, ir viceprezidentas piliečius net virkdė privačiomis šeimos tragedijomis, naudojant tai politiniams tikslams. Bill Clinton kaltinamas skandalinga elgsena ne jo privačiame bute, ar motelyje, bet mokesčių mokėtojų pinigais išlaikomoje JAV vyriausybės centrinėje įstaigoje. Esą prez. Ronald Reagan taip gerbė ovalinę prezidento įstaigą, kad joje niekad nenusivilkdavęs švarko, nenusiimdavo kaklaryšio. O „Slick Willy“, pagal rimtai paremtus kaltinimus, ir paties prisipažinimą, toje įstaigoje nusiėmęs daug daugiau, negu tik kaklaryšį.

Ne visai teisingas bandymas sulginti prezidento skandalus su „kito kurio piliečio“ gali-mais skandalais. Nei kurie kiti piliečiai, nei BR mergšės nėra davę priesaikos prižiūrėti, kad JAV įstatymai būtų vykdomi. JAV prezidentas yra vyriausias JAV policininkas ir prokuroras. Pagaliau Ken Starr nekaltas už „pornografijos“ paskelbimą. Jis duomenis perdavė Kongresui, kuris nutarė tai paskelbti. Tad nekaltinkime Starr. Kongreso rankose yra sprendimas, ar 8 mėnesius tęsis, 40 milijonų dol. kainavęs, melas, melas po priesaikos. Priešiekusių teis-me, melas po priesaikos, kad nutildžius jo pavaldinės kaltinimus, jam esant gubernatorium Arkansas, atsisakymas atsakyti į Priešiekusių teismo narių klausimus, raudonosios Kinijos ir Indonezijos neteisėtas pinigų naudojimas būti išrinktam prezidentu, raketų patobulinimo technologijos pervedimas raudonajai Kinijai, melu privertimas Kongreso demokratų ir kabineto narių skleisti jo melą, yra leistinas ir nebaustinas prezidentui, kai už tai „kitas kuris pilietis“ būtų tuoj pat atsidūręs kalėjime. Jeigu melas po priesaikos teisme būtų legalizuotas, sugriūtų visa krašto moralinė ir ekonominė sistema.

Vilius Braženas
Deland, FL

DAR APIE B. NAINĮ IR „PASAULIO LIETUVI“

Skaitau „Draugo“ laiškų skyrių, nuširdžiai analizuoju rašėvų nuomones, tačiau kaip buvo neaiškūs staigus B. Nainio atsistatydinimas iš „Pasaulio lietuvi“ redaktoriaus pareigų, taip ir liko daugialypės lietuviškos veiklos enigma.

Rugsėjo 29 d. „Drauge“ B.

JAV LB Tarybos sesijoje Cleveland, OH, (iš kairės), JAV LB Krašto valdybos pirm. Regina Narušienė, Religinės tarybos pirm. ses. Margarita Bareikaitė, Kultūros tarybos pirm. Marija Remienė ir tarybos prezidiumo narė Dalia Puškorienė.

Nainys pranešė apie savo atsistatydinimą, o spalio 9 d. PLB pirmininkas V. Kamantas, glostydamas atsistatydinusių redaktorių už jo nuveiktus darbus, viešai skelbia naujo redaktoriaus paiešką. Bet dar ne viskas! St. Semėnienė, tos pačios laidos laiško skyriaus, cituodama ne tik žinomus žmones, bet ir patį popiežių, šaukiasi, kad B. Nainys būtų grąžintas į redaktoriaus kėdę.

Kartą Marquette Parko mokyklos vedėjas man išsitarė, kad išmanau tik tiek, ką matau pro savo virtuvės langą. Dievulėliau! Dabar vėl žiūriu, tačiau pro skirtingos virtuvės langą ir galvojau, kad lietuviškos spaudos skaitytojai nėra debilai, kuriuos galima užliūliuoti įmantriais sakiniiais ar citatom. Visi „Pasaulio lietuvi“ skaitytojai ir rėmėjai, tikslu, turi teisę žinoti, ar žingsnis pasitruki iš redaktoriaus pareigų buvo motyvuotas nuovargio, kitų priežasčių, ar grynai susirakinimo ideologiniais ragais.

Liuda Germanienė
Lisle, IL

IEŠKOKIME KAS JUNGIA, NE KAS SKIRIA

Žaibo greitumu lietuvių visuomenę apskriejo „Pasaulio lietuvi“ — redaktoriaus B. Nainio atsisveikinimas su žurnalo skaitytojais. Kiekvienas, kuriam rūpi Lietuvių Bendruomenė ir jos tęstinumas, klausia: kas atsitiko? Kodėl tokia staigi ir nelaukta žinia? Ypač, kai matome B. Nainį visada guvų, sveikais nusiteikusių, energingą, visą save atidavusį lietuviškam gyvenimui, o taip pat ir „Pasaulio lietuvi“ redagavimui. Aš taipgi galvoju, kad gal tai tik gandai, gal koks nesusipratimas, bet šių metų rugsėjo 25 dienos „Draugo“ laiškų ir nuomonių skyriuje B. Nainio pareiškimas jo

GARBINGAS ĮVERTINIMAS

1998 metais gegužės 5 dieną Vilniuje gauta telegrama, adresuota Julijai Kauliniui:

„Gerbiamas Julijau Kaulini, turiu garbės jums pranešti, kad Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus tamstos pusbroli Vinčą Kaulinį (Miškinį) po mirties apdovanoja Vyčio kryžiaus 1-jo laipsnio ordinu.

1998 metais gegužės 22 dieną, 16:00 valandą, kviečiame jus dalyvauti Apdovanojimo įteikimo ceremonijoje, kuri vyks Respublikos prezidento rūmų Baltojo salėje (Vilnius, Daukanto aikštė 3). Pagarbiai — Respublikos prezidento kanceliarijos vadovas Lietuvos Respublikos ordinų kancleris Andrius Meškauskas“.

Žodis „Miškinis“ — tai žy-maus Lietuvos didvyrio partizano slapyvardis. Vincas Kaulinis gimė 1910 m. Biliūnų kaime. 1937 m. baigė policijos mokyklą. Vokiečių okupacijos laikotarpiu dirbo Vilniuje rajono policijos viršininku. Partizanavo nuo 1944 m. 1946-08-25 paskirtas Vytauto apygardos Liūto rinktinės vadu. Nuo 1947 m. Vytauto apygardos vadas. Žuvo Utenos valsčiuje, Nolenų kaime 1949.03.24 dieną. Netoli Utenos, Nolenų kaime, Juodmiškio kalnelyje, prie kelio Utena-Užpaliai, 1993 metais iškilo gražus paminklas čia žuvusiam Vytauto apygardos partizanų vadui Vincui Kauliniui-Miškinii ir šešiems jo bendražygams.

Žuvusiųjų atminimą įamžinti sumanė Politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Utenos skyriaus taryba, o miesto savivaldybė parėmė lėšomis. Čia įvyko Miškinio ir jo bendražygių išdavystės tragedija.

atsistatydinimą patvirtino.

B. Nainys yra nepaprastai darbštus, pareigingas, žurnale sutelkęs žinias iš viso Pasaulio Lietuvių Bendruomenių, kurias ne kartą ir pats aplankęs, neišskiriant Sibiro. Kas gali jį pakeisti? Šis asmuo yra nusipelnęs ne vieno žymens, ne vieno pagerbimo, ne vienos padėkos.

Jeigu tai yra kokių nesutarimų priežastis, tai mes, bendruomenės nariai, „Pasaulio lietuvi“ skaitytojai, norėtume apie tai išgirsti.

Kai skaitome apie Lietuvos gyvenimo negeroves, nesutarimus, tai nesistebime, kad po 50 metų sovietizacijos žmonės yra dviasiskai paveikti, bet čia, laisvame pasaulyje, ar neturėtume gyventi pagal seną žmoniškumo išmintį — ieškoti, kas jungia, o nes kas skiria.

Julija Gylienė
Lemont, IL

Išdavystę plačiai aprašė kraštotyros muziejaus direktorius B. Juodzevičius „Utenis“ laikraštyje 1993 metais. Cituoju: „Labiausiai enkavedistai apsidžiaugė, nušovę Vincą Kaulinį — „Miškinį“ iš Biliūnų kaimo. Jo tėvas, irgi vardu Vincas, dar caro laikais dirbo policininku. Vincas, baigęs Utenos gimnaziją, tarnavo kariuomenėje. 1941 m. birželio mėnesį sudarė Vyžuonuose sukilėlių būrį ir jam vadovavo“.

V. Kaulinis buvo labai šaunus, draugiškas, ramus, taktiškas ir mylintis žmones žmogus. Mėgdavo dainuoti ir turėjo gražų balsą. Nepaprastai mylėjo savo tėvus, brolius, seserį ir ypač vaikučius. Viršinininku būdamas, rinko mokesčius (Vilniaus krašte) ir vargingai gyvenančių šeimų mokesčius jis pats užmokėdavo. Gaila, kad savo šeimos nespėjo sukurti. Jis turėjo daug draugių, viena jų buvo generolo Raštikio sesuo Adutė, bet jis daugiau mylėjo tėvynę ir mažiau skyrė dėmesio savo asmeniškam gyvenimui. Vasaros metu uogaudavo, grybaudavo ir medžiogavo, taip pamilęs buvo gamtą, Lietuvos miškus, todėl ir pasirinko slapyvardį Miškinis. Gražiai mokojo su žmonėmis sugyventi. Palaikyti tikėjimą ir viltį. Pabardavo seserį, sakydamas: „Laimė ne turtuose, užteks tau, dalinkis su broliais“.

„Miškinis“ nuo 1946 metų vadovavo Vytauto apygardos partizanams, taigi jam priklausė apie 40 partizanų būrių. Partizanams reikėjo maisto, avalynės, drabužių ir ginklų. Taip Vincas Kaulinis miške išgyveno beveik 8 metus, žiūrėdamas mirčiai ir akis kasdieną ir gindamas savo mylimą Lietuvą. Stribo išdavystė ir bolševikų kulkos į nugarą sukludė Vincą Kaulinį. Nepasidavė iki paskutinio atodūsio.

Šiandieną, rašydama šį straipsnį, aš matau mano labiausiai mylintį dėdę, bėgantį paskui pamažu slenkantį traukinio vagoną į Vakarų. Paskutinio atsiveikinimo momentu jis kitais rūpinosi ir mums glėbyje ir stotį atnešė mūsų žeminius paltus bei drabužius. 1949 metais kovo 24 d. V. Kaulinis žuvo už Lietuvos laisvę. Brolio Prano Kaulinio išgelbėta šeima atvyko į Ameriką tais pačiais metais. Dėdės Vincos dėka mes atsiradome Philadelphiajė, nes jis patarė mano tėveliui su šeima pasitraukti į Vakarų.

„Gelbėk, Pranai, savo šeimą — mergaites“, taip davė paskutinį įsakymą savo broliui. 1999 m. kovo 24 d., sueis 50-

A.†A. MARY R. JAMES PALUTSIS

Gyveno Cicero, IL.

Mirė 1998 m. spalio 11 d., 1:10 val. p.p., sulaukusi 96 metų. Gimė Lietuvoje. Amerikoje išgyveno 90 m.

Nuliūdę liko dukterėčios: Mary McNeerney, vyras Joseph, Janet Palutsis, Dianne Ellis, vyras Theodore, Roberta Chomiak, vyras Paul; sūnėnai: Philip Palutsis, žmona Constance, Gregory Palutsis, žmona Helen, Roger, žmona Josephine, Stanley Palutsis, Dennis Palutsis, žmona Shirley, Thomas Palutsis; taip pat daug kitų giminių.

Velionė buvo žmona a.a. Alfon James ir sesuo a.a. Albina Palutsis, a.a. Stanley, a.a. Bolas, a.a. Algert ir a.a. Anthony Palutsis.

Velionė pašarvota spalio 13 d., antradienį, nuo 6 iki 9 v.v. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S.Archer Ave. (arti Derby Rd.).

Laidotuvės įvyks spalio 14 d., trečiadienį. Iš laidojimo namų 9:30 val. ryto velionė bus atlydėta į S.S. Cyril & Methodius bažnyčią, Lemont, IL, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po Mišių velionė bus palaidota Queen of Heaven kapinėse, Hillside, IL.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę: dukterėčios ir sūnėnai su šeimomis.

Laidotuvių direkt. Donald M.Petkus, tel. 800-994-7600.

Mūsų mylimas Sūnus, Vyras ir Tėvelis

A.†A. Inž. ILIJUS KOTOVAS

Po ilgos ir sunkios ligos mirė 1998 m. spalio 12 d., 10 val. ryto. Gimė Lietuvoje, Kėdainių apskrityje, Juosvainiuose. Gyveno Riverside, IL.

Nuliūdę liko: motina Jadvyga Kotovienė, žmona Ona, dukterys Sabina ir Kristina bei kiti gimines.

Priklausė Amerikos Lietuvių Inžinierių ir Architektų sąjungai.

Velionis pašarvotas spalio 14 d., trečiadienį, nuo 3 iki 9 v.v. Ivins laidojimo namuose, 80 E. Burlington Rd., Riverside, IL. Atsisveikinimas 7:30 v.v.

Laidotuvės privačios spalio 14 d., ketvirtadienį, po šv. Mišių už Velionį St. Mary bažnyčioje, Riverside, IL 10 val. ryto. Prašoma aukoti šeimos nuozūrai.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šv. Mišiose.

Nuliūdusios: motina, žmona ir dukterys.

Laidotuvių direkt. Ivins Funeral Home, tel. 708-447-2261.

toji Vinco Kaulinio mirties sukaktis. Ši sukaktis bus garbin-gesnė, nes pagaliau partizan-as Vincas Kaulinis susilaukė įvertinimo už jo taip narsią kovą, kurioje paaukojo savo jaunystę ir gyvybę.

Apdovanojimų ceremonijoje dalyvavo V. Kaulinio pusbrolis Julius Kaulinis, buvęs Sibiro tremtinys. Vyčio kryžiaus 1-ojo laipsnio ordinas buvo jam įteiktas. Julius Kaulinis, žinodamas, kad Philadelphiajė gyvena V. Kaulinio brolio šeima, pranešė savo laišką apie apdovanojimą pusbroliui Kazuiui Kauliniui. Vincas Kaulinis buvo vyresnysis brolis Prano ir Leono Kaulinių. Abu broliai jau mirė daugelį metų, tai Vyčio kryžiaus apdovanojimas įteiktas brolio Prano žmonai Bronei Kaulinienei ir jos šeimai.

Kaulinių geras draugas Vladas Vienažindis rugpjūčio mėnesį lankėsi Lietuvoje ir apdovanojimą iš Vilniaus parvežė Kauliniams.

Mano mamytė ir visa šeima nusprendė dėdės Vinco apdovanojimą padovanoti mano broliui, vyriausiam iš trijų brolių Vincui Kauliniui Vietnamo karo veteranui, kuris 19 metų amžiaus buvo pašauktas į Vietnamo karą ir 2 metus, dalyvaudamas artilerijos būryje, kovojo už Amerikos laisvę. Jis auginą dvi dukras ir sūnelį Vincuką Alexandrą Kaulinį, kuriam jo tėvelis po mirties paliks Lietuvos didvyrio partizano medalį. Keturiuos Kaulinių kartos išlaikys savo širdyse meilę partizanams ir protėvių žemei.

Didžiausia padėka Lietuvos

prezidentui Valdui Adamkui, kuris pasiryžo įvertinti ir pagerbti tautos didvyrių, savo jaunystėje pergyvenusius sunkius žiaurumus ir paaukoju-sius savo gyvybę, ginant brangią tėvynę nuo okupantų.

Marija Kaulinytė
Majauskienė

• **Kaišiadorys.** Rugsėjo 1 d. Kaišiadorių katedroje buvo aukojamos šv. Mišios miesto moksleiviams. Kaišiadorių 1-ojoje vidurinėje mokyklos klebonas Vytautas Sudavičius pašventino naujai įrengtą tikybos kabinetą. Šioje mokykloje jau penkeri metai veikia katalikiškosios pradinės klasės.

Rugsėjo 1 d. Kaišiadorių miesto savivaldybėje pradėjo veikti Piliečių patariamasis biuras, kuriam vadovauja Katalikių moterų draugija. Specialiai parengta darbuotoja, PPB projekto vadovė Dangulė Kupčiūnienė čia teikia informaciją įvairiais socialiniais klausimais.

Rugsėjo 6 d. 40 Kaišiadorių vyskupijos įvairių parapijų vaikų iš socialiai remtinų šeimų lankėsi Viniuje, Lietuvos katalikių moterų sąjungos surengtoje labdaros ekskursijoje. Jie dalyvavo pamaldose šv. Kazimiero koplyčioje, aplankė sostinės katedrą, Aušros Vartų, kai kurias žymias istorines vietas, Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje klausėsi koncerto.

Šakių rajono
Savivaldybė,
Kultūros skyrius,
Zanavykų krašto
muziejus

Kompozitorius Jurgis Gaizauskas — kaimo kapelių karalius.

Nuotr. Viktoro Kapočiaus

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Madų paroda „Rudens simfonija“ vyks Pasaulio lietuvių centre lapkričio 15 d., 12 val., didžiojoje salėje. Naujausiosios rudens ir atskubantios žiemos mados. Rūbų grožį ir tinkamumą mums demonstruos įvairaus amžiaus modeliai – moterys ir vyrai. Akins spalvos ir rūbų gausa. Prašytume iš anksto užsisakyti status ar vietas. Skambinkite Žibutei Pranckevičienei, tel. (630)257-0153 arba Danai Siliūnienei, tel. (630)852-3204.

Ona Dovydaitytė, Thompson, CT, Draugo fondui rudens vajuos proga atsiuntė 200 dol. auką. Pridėjus anksčiau jos 800 dol. įnašą, O. Dovydaitytė tapo garbės nare. Sveikiname naują DF garbės narę ir dėkojame už paramą.

Audra Kubiliūtė skaitys savo kūrį Ateities savaitgalio literatūros vakare, kuris įvyks Čikagos Jaunimo centro kavinėje 7:30 v.v. penktadienį, spalio 30 d. Smulki Ateities savaitgalio programa bus skelbiama šeštadienio, spalio 24 d. „Drauge“.

LKV sąjungos „Ramovė“ Čikagos skyriaus ramovėnų susirinkimas šaukiamas sekmadienį, spalio 18 d., 1 val. popiet, Jaunimo centro patalpose. Kvietiami visi skyriaus ramovėnai susirinkime dalyvauti.

Rush—Presbyterian—St. Luke's Medical Center ir joje praktikuojantis psichiatras sutiko sumokėti buvusiai pacientei per 10 mil. dol. Moteriškė teigia, kad paslėptų prisiminimų specialistas Dr. Braun nustatė daugialypę asmenybės diagnozę jai ir jos 3 ir 5 metų amžiaus vaikams. Taip pat ją įtikino, kad ji buvo išprievartavusi savo vaikus ir vadovavo apylinkės šešono kultui. Jos vaikai buvo ligoninėje laikomi trejus metus ir visiem trim buvo pritaikyti įvairios terapijos: hipnozė, eksperimentiniai vaistai, ir pan. Illinois Department of Professional Regulations toliau tyrinėja reikalą ir šią savaitę apkaltino antrą psichiatrą nerūpestingumu.

Lietuvių rašytojų draugijos valdyba praneša, kad jų 1999 m. gegužės 15 ir 16 d. numatytoji literatūros šventė atidedama vėlesniam laikui. Nustatius naują datą, bus pranešta spaudoje.

Skubėkite užsisakyti „Draugą“ – pirmasis 100 naujų prenumeratorių, gyvenančių JAV, „Draugą“ įsigyti gali tik už 60 dol. (Paprastai prenumerata metams – 95 dol.). Šis pasiūlymas atsirado JAV LB Kultūros tarybos, Lietuvių fondo ir „Draugo“ administracijos dėka. Atsiliepkite, nes pasiūlymas galioja tik ribotą laiką!

Trys kartos – ta pati artimo meilė. „Saulutės“, Lietuvos vaikų globos būrelis siuntinius atėjo pakuoti Elena Olšauskienė (kairėje), Roma Olšauskaitė Kuprienė ir Rima Kuprytė. Nuotr. I. Tifūnelienės

Lietuvių fondas rengia kavutę – pabendravimą su visuomene sekmadienį, spalio 25 d., po Sumos, PLC didžiojoje salėje. LF vadovybė padarys trumpus pranešimus apie dabartinę LF būklę bei ateities planus, o taip pat bus proga pasikalbėti ir LF rūpimais klausimais. Tą pačią dieną, per Sumą, Pal. Jurgio Matulaičio bažnyčioje, prisiminsime mirusius LF narius; už juos bus laikomos Mišios. Lietuvių fondas prašo tą dieną savo maldose prisiminti visus tuos, kurių nebėra mūsų tarpe ir kurie savo darbais bei aukomis kūrė ir ugdė Lietuvių fondą, kad lietuvių išievojie dar ilgus metus gyvuotų.

Moksleivių ateitininkų susirinkimas penktadienį, spalio 30 d., 7:30 val. vak. vyks Ateitininkų namuose, 126-ta ir Archer Ave., Lemonte. Šiame susirinkime bus pristatoma 1998-99 m. veiklos programa, todėl visiems moksleiviams ir jų tėvams dalyvavimas privalomas. Visuomet laukiame naujų narių, todėl maloniai kviečiame visą Čikagos ir apylinkių gimnazijas lankančių lietuvišką jaunimą atsilankyti ir susirinkimą ir susipažinti su mūsų veikla ir pabendrauti su esamais ir naujais draugais.

Stefanija Statkuvienė, 36 m. Lietuvos bėgikė, buvo 15-ta moteris praėjusį sekmadienį vykusiame Čikagos maratone. Stefanija 26 mylių, 385 jardų nuotolį įveikė per 2 val., 42 min. ir 16 sek. Maratoną laimėjusi 28 metų amžiaus Joyce Chepchumba iš Kenijos, nuotolį įveikė per 2 val. 23 min. ir 15 sek. Maratoną pradėjo 20,063 bėgikai ir bėgikės, o ji oficialiai baigė 17,093 asmenys.

Vainis Aleksa skaitys savo kūrį Ateities savaitgalio literatūros vakare, kuris įvyks Čikagos Jaunimo centro kavinėje 7:30 v.v. penktadienį, spalio 30 d. Smulki Ateities savaitgalio programa bus skelbiama šeštadienio, spalio 24 d. „Drauge“.

Dr. Arvydas Vanagūnas, Oak Park, IL, rudens vajuos proga atsiuntė 100 dol. Jis taip pat tapo Draugo fondo garbės nariu, pridėjus jo anktuvesnę 900 dol. auką. Sveikiname naują DF garbės narį ir dėkojame už pastovią paramą Draugo fondui.

Gabrielė Ročkus, Oak Park, IL, Draugo fondo rudens vajuos proga atsiuntė 200 dol. ir juos pridėjus prie 800 dol. ankstyvesnės aukos, G. Ročkus tapo garbės nare. Sveikiname naują garbės narę ir dėkojame už paramą.

SUSIPAŽINOME SU DR. D. RADZEVIČIUMI

Š.m. rugsėjo 14-os d. vakare vėl rinkomės į svetingus Gražinos ir Jim Liautaud namus pasikalbėti, paviešėti, arčiau susipažinti su neseniai iš Lietuvos atvykusiu jaunu plastinės chirurgijos ir ortopedijos daktaru Dariumi Radzevičiumi. Svečių tarpe buvo du pasaulinio garso plastikos chirurgai dr. T. Ogino iš Japonijos ir dr. T. Light iš Loyolos un-to medicinos m-los su žmonomis, taip pat „Lietuvos Vaikų vilties“ komiteto nariai ir savanoriai bei neseniai iš Lietuvos atvykę gydytis vaikai su mamomis: Eglė Lekevičiūtė ir mama Rūta, Miglė Švitraitė, mama Rima, Miglė Švobaitė, mama dr. Regina, Arnas Austinas ir mama Aldona.

Kaip visuomet buvo miela ir smagu vėl susiburti lyg vienon šeimon, dalintis paskutinių dienų išgyvenimais ir išpuoliais.

Šio vakaro kaltininkas – dr. Darius Radzevičius. Jis atvyko iš Respublikinės Vilniaus universitetinės vaikų ligoninės, ortopedijos skyriaus (LVV turi ten 1993 m. įsteigtą ortopedinę operacinę, kurią nuolat aprūpina įranga, amerikiečių ligoninių ir daktarų suaukoto). Dr. Darius dirba ir Vilniaus universitetinės greitosios pagalbos ligoninėje, ortopedinės ir plastinės chirurgijos skyriuje. Dr. Dariaus Radzevičiaus specialybė – plastinės plastikos chirurgija ir

vaikų ortopedija. Jis yra vėdęs. Žmona Jurgita dabar yra pediatrijos rezidentė Vilniuje.

Dr. Darius mėgsta muziką ir nuo jaunų dienų dainavo garsiajame „Ažuoliuko“ chore. Jis ir dabar dar jame dainuoja, kai rengiami koncertai, ir kai „Ažuoliukui“ reikia vyrų balsų. Dr. D. Radzevičius ne tik dainuoja, bet ir skambina pianinu, o jo žmona dr. Jurgita groja smuiku ir dainuoja Vilniaus universiteto chore.

Dr. D. Radzevičius atvyko rugpjūčio 29 d. ir grįš į Vilnių rugsėjo 26 d. Atvyko LVV iškvietas, dr. T. Light prašymu. Dalį jo atvykimo išlaidų padengė Soroso fondas, o dalį – Lietuvių fondas. Dr. Darius stačiuojasi pas dr. T. Light, Loyolos un-to medicinos m-loje, o kartą per savaitę su dr. T. Light atvyksta į Schrineri ligoninę. Jo darbo diena prasideda 6 v.r. ir baigiasi 7-8 v.v. Rugsėjo 10-14 d. dr. Radzevičius kartu su dr. T. Light dalyvavo Amerikos plastikos chirurgų konferencijoje, Minneapolisje, Minn.

Dr. D. Radzevičius pasakojo, kad su chirurgais T. Light ir T. Ogino susipažino prieš 4 metus Vilniuje vykusiame plastikos chirurgijos tarptautiniame simpoziume, kur jie irgi dalyvavo. Viena temų buvo „Ilgintos plastikos deformacijos“. Dr. Light ir dr. Ogino tada operavo, dalyvavo konsultacijose. Plastikos deformacijos chirurgija yra dr. Dariaus ypatingas pomėgis. Jis sakė, esąs labai laimingas ir dėkingas LVV ir dr. T. Light, kad galėjo atvykti ir bendrauti su tokiu chirurgu kaip dr. T. Light, ir kad turėjo galimybę būti Minneapolisje, kur dr. Light jį supažindino su kitomis plastikos chirurgijos garsenybėmis.

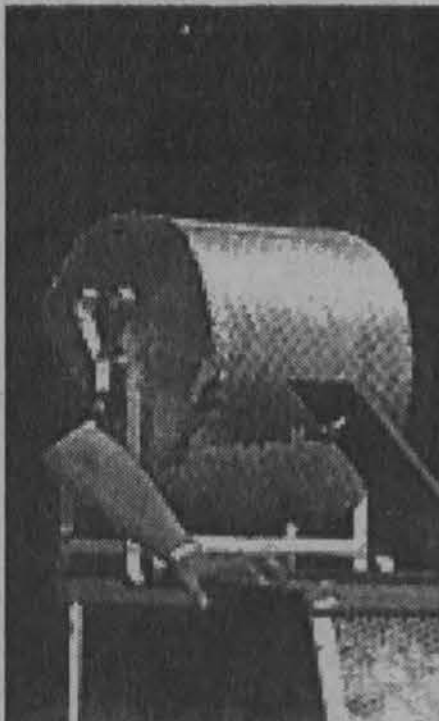
Užbaigdamas vakarą, LVV komiteto pirm. Gražina Liautaud dėkojo dr. Light ir visiems atsilankiusiems, o atsilankiusieji buvo dėkingi nuširdiems šeimininkams Gražinai ir Jim Liautaud už puikias vaišes.

Dr. D. Radzevičius jau yra pentkas daktaras (buvo atvykusios ir trys gailėstingosios seselės) iš Vilniaus universitetinės vaikų ligoninės ortopedinio skyriaus, LVV pastangomis atvykęs į JAV pasitobulinti. Pasitobulinti, kad patys Lietuvos daktarai kuo daugiau operacijų galėtų daryti vietoje, o i JAV atsiųstų vaikus tik su sunkiausiais gydymomis ortopedinėmis negaliojimis.

Aldona Šmulskštienė

DARBINGAS POSĖDIS

Marquette Parko Lietuvių namų savininkų organizacija, įsteigta prieš 60 metų, tebeveikia ir dabar. Visuotiniai susirinkimai vyksta kiekvieno

Š.m. rugpjūčio 29 d. Čikagoje buvo paminėtas Šv. Kazimiero seserų kongregacijos 91 jubiliejus. Ta proga buvo Mišios, pobūvis ir laimėjimai. Nuotraukoje – ses. M. Teresita paskelbia laiminguosius bilietus.

Maironio lit. mokyklos, veikiančios Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, moksleiviai šių mokslo metų pradžioje.

mėnesio 3-čią penktadienį, 6:30 val. vakare, parapijos salėje, 6820 S. Washtenaw Ave. Posėdžiai vyksta kiekvieno mėnesio pirmą penktadienį pirmininko Juozo Bagdžiaus namuose. Paskutiniame posėdyje, įvykusiame spalio 2 d., nedalyvavo tik vienas valdybos narys. Buvo svarstyta: kad Namų savininkų organizacija neužsnūstų, reikėtų suorganizuoti organizacijos 60 metų veiklos sukakties prisiminimą su vakariene greičiausiai 1999 m. kovo mėn., parapijos salėje.

Kitas: sugalvoti būdus, kaip pagelbėti atvykstantiems iš Lietuvos ir norintiems čia apsigyventi. Kaip pagelbėti sumokėti už mokslo mokytojų, atvykstančių iš Lietuvos ir lankančių Maria aukštesniąją mokyklą.

Kad būtų gausiau susirinkimai nutarta: nariai ir svečiai, kurie neturi jokių susisiekimo priemonių atvykti į susirinkimą, turi tik paskambinti pirmininkui šiuo telefonu 773-434-3713, ir bus atvežti bei parvežti namo po susirinkimo. Atsirado keli žmonės, kurie tą sutiko atlikti. Tai labai geras valdybos patarnavimas. Ateidami į susirinkimą, turėkite su savimi visas problemas arba klausimus – galite paskaityti ir lietuviškai, visada yra asmuo, kuris išverčia. Ir nesi-jausite blogai, kad patys negalite paaiškinti angliškai. Juk visi žinome, kad susirenka daugiausia vyresnio amžiaus arba iš Lietuvos tik atvažiuojantys.

Kitas susirinkimas šaukiamas spalio 16 d., penktadienį, 6:30 val. vakare, parapijos salėje, 6820 S. Washtenaw Ave. Į susirinkimą yra numatyta CUBS atstovas, kuris paaiškins, kas daroma dėl dujų, elektros ir telefono kainų pakėlimo. Taip pat bus ir policijos bei apsaugos atstovas. Todėl dalyvausime visi ir atsinešime glėbius skundų bei reikalavimų. Vieno niekas neklausio, o kai visa grupė pareikalavus, tai ir bus padaryta. Po susirinkimo – kavutė.

Tad iki pasimatymo gau-

siami susirinkime spalio 16 d., 6:30 val., parapijos salėje.

Ant. Repšienė

LIETUVIŠKA DAINA BE GALO

Ne taip seniai abiturientai atsisveikino, mokiniai sumetė knygas į kuprines, užtrenkė klases duris ir lėkė į lauką, mokslo metų užbaigimo gegužinė ir žaisti žaidimų. Atrodė tada, kad ta artėjanti vasara bus be galo, skaičiavo, kiek daug savačių atostogaus, planavo, kiek ir kokių pramogų visų laukia... Ir štai staiga tos nerūpestingos ir smagios vasaros dienos užsibaigė ir ciklas vėl kartojasi. Ir vėl tas sunkias kuprines tenka tempti, nori nenori, ir tas užtenktas duris reikia vėl atidaryti, ir vėl rašyti ir skaityti, ir dainuoti, ir šokti, ir namų darbus ruošti – daina be galo... Atrodo taip viskas vienodai, nuobodai, bet ne visiškai. Štai jau tas mažasis darželio mokinukas, atsisveikinęs su panele Rima, šįmet sėdi pirmame skyriuje, Elvikienės trečio skyriaus vaikinai didžiujasi, kad jie gerokai didesni už tuos mazylius, šeštos klasės mokiniai jau šįmet ruošs įstoti aukštesniajai, o tie dešimtokai, kurie kadaise galvojo, kad niekad neužsibaigs jų „kancija“, jau tapo šių metų naujais abiturientais pas Grigaliūnienę ir gal truputį gailisi, kad neteks trintis kitą metų aukštesniosios mokyklos naujai įrengtą klasių suoluose. O gal jau planuoja kitais metais grįžti kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Nepaisant karšto oro rugsėjo 12 dieną oficialiai prasi-
sėdėjo Maironio liuanistinės mokyklos 1998-1999 mokslo metai. Tėveliai registravo savo vaikus, posėdžiavo, o vaikai, atėjo į savo naujas klases, klausėsi naujų mokslo metų kaip padėjėjai?

Kučienei už šiltus sveikinimo žodžius. Direktorię pristatė šių metų mokytojus/as ir padėjėjus/as, kurių buvo labai daug, net 30. Po to visa mokykla lauke padarė bendrą nuotrauką. Pirmos dienos programa pasibaigė anksti ir visi išsiskirstė dar pasidžiaugti saulės paskutiniais spinduliais. Tai yra visi, išskyrus mokytojas, kurios pasilikusios posėdžiavo, o kai kurios rūpinosi, kur sutalpins tiek daug mokinių į klases. O iš viso šįmet užsiregistravusių yra per 300 mokinių.

Bet jau ateinančią savaitę reikalaus susitvarkę, suolų nebetruko ir visa diena sklandžiai praėjo. Tik, žinoma, karštis dar kamavo visus ir sunku buvo susikaupti, kada už langų vasara vis viliojo.

Rugsėjo 26 d. tėveliai, atvežę savo vaikus, galėjo pasi-
lykti, aplankyti mokyklą ir dalyvauti kartu su savo vaikais jų pamokose. Daug tėvelių pasinaudojo šią progą susipažinti su bendra klases eiga ir ateinančių metų apžvalga. Yra žinoma, kad juo daugiau tėveliai domisi savo vaiko mokslu ir mokykla, tuo geriau vaikas mokosi. Lituanistinėse mokyklose tas yra tiek pat aktualu, jeigu norima išlaikyti lietuvių kalbą. Nuo tėvelių priklauso vaiko bendras lietuviškas išsivystymas – tad mokykla ir tėveliai turi dirbti kartu, nes dabar kaip tik ir prasideda mūsų darby-
metis – kada jau rudens vėjai drasko lapus nuo medžių, kada šaltos naktys ir tiek pat šalti rytai privertia visus griebtis už megztinių bei švarkų, kai klasėje neprakaituoja visi nuo karščio, štai dabar ir yra laikas asmenuoti, ir linksniuoti, ir skaityti, ir rašyti ir vėl kartojasi dainelė...

Bet žmogus vien darbais negali gyventi – už tai ir mokyklos darbštus tėvų komite-
tas su savo pirmininku Gintaru Placu ruošia mokyklos puotą, kuri įvyks spalio 24-tą dieną Pasaulio lietuvių centre. Sveikiname visus mokinius/ ses 1998-99-tųjų mokslo metų progą, visus tėvelius ir mokytojus/as ir darbuotojus/as. Lai šie metai būna darbingi ir sėkmingi.

Silvija Radvilienė

SKELBIMAI

• Tradicinė „Puota jūros dugne“ (kaukių balius) spalio 31 d., 7 v.v., šeštadienį Willowbrook Ballroom. Suaugusiems \$45, jaunimui \$30. Vakariene ir baras. Užsakykite vietas, nelaukite! Tel. 815-725-8494.

(sk.)

ARAS ROOFING

Arvydas Kiela
Dengiamo ir taisomo
visų rūšių stogus.
Tel. 630-257-0746
Skambinti po 6 v.v.